

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 655/2014,**annettu 15 päivänä toukokuuta 2014,****eurooppalaisen tilivarojen turvaamismääräysmenettelyn käyttöön ottamisesta rajat ylittävää velkojen perintää varten siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 81 artiklan 2 kohdan a, e ja f alakohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksityksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Unioni on perussopimusten nojalla ottanut tavoitteekseen pitää yllä ja kehittää vapauten, turvallisuuden ja oikeuteen perustuvaa aluetta, jolla taataan henkilöiden vapaa liikkuvuus. Tällaisen alueen luomiseksi asteittain unionin on määrä hyväksyä toimenpiteitä, jotka koskevat oikeudellista yhteistyötä yksityisoikeudellisissa asioissa, joilla on rajat ylittäviä vaikutuksia, erityisesti sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan sitä edellyttäessä.
- (2) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 81 artiklan 2 kohdan mukaisesti toimenpiteisiin, jotka koskevat oikeudellista yhteistyötä yksityisoikeudellisissa asioissa, joilla on rajat ylittäviä vaikutuksia, saattaa kuulua toimia, joilla pyritään varmistamaan muun muassa jäsenvaltioiden tuomioistuinten päätösten vastavuoroinen tunnustaminen ja täytäntöönpano, tehokas oikeussuojan saatavuus sekä riita-asiaiden oikeudenkäyntien moitteetonta sujumista haittaavien esteiden poistaminen tarvittaessa edistämällä jäsenvaltioissa sovellettavien riita-asiaiden oikeudenkäyntiä koskevien sääntöjen yhteensopivuutta.
- (3) Komissio käynnisti 24 päivänä lokakuuta 2006 asiakirjalla ”Vihreä kirja tuomioiden täytäntöönpanon tehostamisesta Euroopan unionissa: pankkitalletusten takavarikointi” kuulemisen, jonka yhteydessä sidosryhmiltä tiedusteltiin, olisiko otettava käyttöön yhtenäinen eurooppalainen menettely tilivarojen turvaamiseksi sekä millaisia seikkoja tällaisessa menettelyssä olisi voitava ottaa huomioon.
- (4) Vuoden 2009 joulukuussa hyväksytyssä Tukholman ohjelmassa ⁽³⁾, jossa asetetaan painopisteet vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alalla vuosiksi 2010–2014, Eurooppa-neuvosto pyysi komissiota arvioimaan tiettyjen unionin tason väliaikaisten toimenpiteiden ja turvaamistoimien käyttöönoton tarvetta ja toteutettavuutta, jotta estettäisiin esimerkiksi varojen katoaminen ennen vaatimuksen täytäntöönpanoa, ja tekemään asianmukaisia ehdotuksia tuomioiden täytäntöönpanon tehostamiseksi unionissa pankkitalletusten ja velallisten omaisuuden osalta.
- (5) Kaikissa jäsenvaltioissa on otettu käyttöön kansallisia menettelyjä tilivarojen turvaamismääräysten kaltaisia turvaamistoimenpiteitä varten, mutta tällaisten toimenpiteiden myöntämisen edellytykset ja niiden täytäntöönpanon tehokkuus vaihtelevat huomattavasti valtiosta toiseen. Lisäksi kansallisten turvaamistoimenpiteiden hakeminen voi osoittautua vaivalloiseksi asioissa, joiden vaikutukset ulottuvat rajojen yli, varsinkin jos velkoja pyrkii turvaamaan useita tilejä eri jäsenvaltioissa. Näyttäisi sen vuoksi olevan tarpeen ja asianmukaista hyväksyä velvoittava ja sellaisenaan sovellettava unionin säädös, jolla luodaan uusi unionin menettely, jonka avulla voidaan rajat ylittävissä tapauksissa turvata pankkitileillä olevat varat tehokkaasti ja nopeasti.

⁽¹⁾ EUVL C 191, 29.6.2012, s. 57.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 15. huhtikuuta 2014 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä) ja neuvoston päätös, annettu 13. toukokuuta 2014.

⁽³⁾ EUVL C 115, 4.5.2010, s. 1.

- (6) Tällä asetuksella luodun menettelyn olisi oltava velkojan käytettävissä ylimääräisenä ja vapaaehtoisena keinona, ja velkoja voi edelleen vapaasti käyttää mitä tahansa muuta menettelyä saadakseen vastaavan, kansallisen lainsäädännön mukaisen toimenpiteen.
- (7) Velkojan olisi voitava saada eurooppalaisen tilivarojen turvaamismääräyksen muotoinen turvaamistoimenpide, jäljempänä 'turvaamismääräys' tai 'määräys', jolla velallista estetään siirtämästä tai nostamasta varoja jäsenvaltiossa sijaitsevalta pankkitililtä, jos ilman tällaista toimenpidettä on olemassa vaara, että hänen velalliseen kohdistuvan vaatimuksensa myöhempi täytäntöönpano estyisi tai olennaisesti vaikeutuisi. Velallisen tilillä pidettyjen varojen turvaamisella olisi oltava se vaikutus, että velallisen itsensä lisäksi myös henkilöitä, jotka hän on valtuuttanut suorittamaan maksuja tältä tililtä, esimerkiksi pysyvästoimeksiannolla tai suoraveloituksella tai luottokorttia käyttämällä, estetään käyttämästä varoja.
- (8) Tämän asetuksen soveltamisalan olisi katettava kaikki siviili- ja kauppaoikeudelliset asiat lukuun ottamatta eräitä selkeästi määriteltyjä asioita. Tätä asetusta ei etenään saisi soveltaa maksukyvyttömyysmenettelyssä olevaan velalliseen kohdistuviin vaatimuksiin. Tämän olisi merkittävä sitä, ettei velalliseen voida kohdistaa turvaamismääräystä silloin, kun hänen osaltaan on käynnistetty neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1346/2000 ⁽¹⁾ määritelty maksukyvyttömyysmenettely. Toisaalta rajoituksen olisi mahdollistettava se, että turvaamismääräystä voidaan käyttää tällaisen velallisen kolmansille osapuolille tekemien haitallisten maksusuoritusten perinnän turvaamiseen.
- (9) Tätä asetusta tulisi soveltaa sellaisissa luottolaitoksissa oleviin tileihin, joiden liiketoimintana on vastaanottaa yleisöltä talletuksia tai muita takaisinmaksettavia varoja ja myöntää luottoja omaan lukuunsa.

Sitä ei näin ollen saa soveltaa rahoituslaitoksiin, jotka eivät ota vastaan tällaisia talletuksia; niihin kuuluvat esimerkiksi vienti- tai investointihankkeille tai kehitysmaiden hankkeille rahoitusta myöntävät laitokset tai rahoitusmarkkinapalveluja tarjoavat laitokset. Lisäksi tätä asetusta ei saa soveltaa keskuspankkien tileihin tai keskuspankeissa oleviin pankkitileihin siltä osin kuin ne toimivat rahaviranomaisina eikä tileihin, joita ei voida turvata turvaamismääräystä vastaavilla kansallisilla määräyksillä tai joihin ei muutoin saa kyseessä olevan tilin sijaintijäsenvaltion lain nojalla kohdistaa ulosottoa.

- (10) Tätä asetusta olisi sovellettava ainoastaan rajat ylittäviin asioihin, ja siinä olisi määriteltävä, mikä on rajat ylittävä asia tässä nimenomaisessa yhteydessä. Tässä asetuksessa asiaa olisi pidettävä rajat ylittävänä silloin, kun turvaamismääräystä koskevaa hakemusta käsittelevä tuomioistuin sijaitsee eri jäsenvaltiossa kuin määräyksen kohteena oleva pankkitili. Asiaa olisi pidettävä rajat ylittävänä myös silloin, kun velkojan kotipaikka on eri jäsenvaltiossa kuin asianomainen tuomioistuin ja turvattava pankkitili.

Tätä asetusta ei pitäisi soveltaa siinä jäsenvaltiossa pidettävien tilien turvaamiseen, jonka tuomioistuimelta haetaan turvaamismääräystä, jos myös velkojan kotipaikka on kyseisessä jäsenvaltiossa, vaikka velkoja hakisi samanaikaisesti turvaamismääräystä, joka koskee jossain toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevaa tiliä tai sijaitsevia tilejä. Tällaisessa tapauksessa velkojan olisi tehtävä kaksi erillistä hakemusta (toinen turvaamismääräystä varten ja toinen kansallista toimenpidettä varten).

- (11) Turvaamismääräystä koskevaan menettelyyn voisi turvautua velkoja, joka haluaa varmistaa pääasiassa myöhemmin annettavan tuomion täytäntöönpanon joko ennen pääasiakanteen panemista vireille tai missä tahansa tällaisen sen käsittelyn vaiheessa. Siihen voisi turvautua myös velkoja, joka on jo saanut tuomion, tuomioistuimessa tehdyn sovinnon tai virallisen asiakirjan, jossa velallista vaaditaan maksamaan velkojan vaatimus.
- (12) Turvaamismääräyksellä olisi voitava turvata jo erääntyneet vaatimukset. Sillä olisi myös voitava turvata vielä erääntymättömät vaatimukset, kunhan tällaiset vaatimukset johtuvat jo toteutuneesta liiketoimesta tai tapahtumasta ja niiden määrä on määriteltävissä, mukaan lukien sopimukseen perustumatonta vahingonkorvausta koskevat vaatimukset ja rikokseen perustuvat yksityisoikeudelliset korvaus- tai hyvitysvaatimukset.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1346/2000, annettu 29 päivänä toukokuuta 2000, maksukyvyttömyysmenettelyistä (EYVL L 160, 30.6.2000, s. 1).

Velkojan olisi voitava pyytää turvaamismääräyksen antamista päävaatimuksen määrän tai pienemmän määrän osalta. Viimeksi mainittu voi olla hänen etunsa mukaista esimerkiksi, jos hän on jo saanut osalle vaatimustaan jonkin muun vakuuden.

- (13) Turvaamismääräysasian ja pääasiakanteen välisen läheisen yhteyden varmistamiseksi olisi kansainvälinen toimivalta antaa turvaamismääräys osoitettava sen jäsenvaltion tuomioistuimille, jonka tuomioistuimilla on toimivalta ratkaista pääasia. Tätä asetusta sovellettaessa pääasiakanteen käsitteen tulisi kattaa kaikki menettelyt, joiden tavoitteena on saada asianomaiseen vaatimukseen sovellettava täytäntöönpanokelpoinen asiakirja ja joihin kuuluisivat esimerkiksi maksumääräyksiä koskevat yksinkertaistetut menettelyt ja Ranskan procédure de référé -menettelyn kaltaiset menettelyt. Jos velallinen on kuluttaja, jonka kotipaikka on jossakin jäsenvaltiossa, ainoastaan kyseisen jäsenvaltion tuomioistuimilla tulisi olla toimivalta antaa turvaamismääräys.
- (14) Turvaamismääräyksen antamisen edellytykset olisi määriteltävä siten, että toisaalta turvataan asianmukaisesti velkojan oikeus saada tällainen määräys ja toisaalta suojellaan velallisen etuja ja ehkäistään määräyksen väärinkäyttö.

Tästä syystä, kun velkoja hakee turvaamismääräystä ennen tuomion saamista, tuomioistuimen, jolle hakemus on jätetty, olisi voitava velkojan toimittamien todisteiden perusteella vakuuttua siitä, että velkoja todennäköisesti menestyy velalliseen kohdistuvassa pääasiavaatimuksessaan.

Lisäksi velkojan olisi edellytettävä kaikissa tilanteissa, myös silloin, kun hän on jo saanut tuomion, osoitettavan tuomioistuinta tyydyttävällä tavalla, että hänen vaatimukselleen on saatava nopeasti oikeussuoja ja että ilman määräystä olemassa olevan tai tulevan tuomion täytäntöönpano estyy tai olennaisesti vaikeutuu, koska on olemassa todellinen riski siitä, että siihen mennessä, kun velkoja saa täytäntöönpanokelpoisen tuomion, velallinen on epätavallisessa määrin tai epätavallisin toimin hävittänyt, katkenyt tai hukannut varansa tai luovuttanut ne alle niiden arvon.

Tuomioistuimen olisi arvioitava velkojan tällaisen riskin olemassaolon tukemiseksi toimittamia todisteita. Ne voisivat esimerkiksi liittyä velallisen käytökseen velkojan vaatimuksen suhteen tai osapuolten välisessä aikaisemmassa riita-asiassa, velallisen luottotietoihin, velallisen varojen luonteeseen ja velallisen varojensa osalta hiljattain toteuttamiin toimiin. Arvioidessaan todisteita tuomioistuin voi katsoa, että velallisen tileiltä tekemät nostot tai suoritukset, joilla tämä pitää yllä tavanomaista liiketoimintaansa tai kattaa perheen juoksevia kuluja, eivät sinänsä ole epätavallisia. Pelkästään velan maksamatta jättämistä tai vaatimuksen riitauttamista taikka sitä, että velallisella on useampi velkoja, ei saisi pitää riittävinä todisteina määräyksen antamiselle. Sekään ei saisi riittää perusteeksi määräyksen antamiselle, että velallisen taloudellinen tilanne on huono tai heikkenemässä. Tuomioistuin voi kuitenkin ottaa nämä tekijät huomioon riskin olemassaoloa koskevassa kokonaisarviossa.

- (15) Turvaamismääräyksen yllätysvaikutuksen varmistamiseksi ja sen takaamiseksi, että määräys on hyödyllinen väline velkojalle, joka yrittää periä velkoja velalliselta rajat ylittävissä asioissa, velalliselle ei saisi ilmoittaa velkojan hakemuksesta eikä häntä saisi kuulla ennen määräyksen antamista eikä ilmoittaa määräyksestä ennen sen toteuttamista. Jos tuomioistuin ei ole velkojan tai mahdollisuuksien mukaan tämän todistajan tai todistajien esittämien todisteiden ja tietojen perusteella vakuuttunut siitä, että kyseessä olevien tilivarojen turvaaminen on perusteltua, sen ei pitäisi antaa määräystä.
- (16) Tilanteissa, joissa velkoja hakee turvaamismääräystä ennen pääasiakanteen vireillepanoa tuomioistuimessa, tämän asetuksen olisi velvoitettava hänet suorittamaan vireillepano tiettyssä määräajassa ja myös esittämään sille tuomioistuimelle, jolle hän on tehnyt määräystä koskevan hakemuksen, todisteet tällaisesta vireillepanosta. Jos velkoja ei noudata tätä velvoitetta, tuomioistuimen tulisi omasta aloitteestaan peruuttaa määräys tai määräyksen tulisi päättyä ilman eri toimenpiteitä.
- (17) Koska velallista ei kuulla ennakoon, tässä asetuksessa olisi säädettävä erityisistä takeista määräyksen väärinkäytön estämiseksi ja velallisen oikeuksien suojelemiseksi.

- (18) Yhtenä merkittävänä takeena olisi voitava vaatia velkojaa antamaan vakuus, jolla varmistetaan, että velalliselle voidaan myöhemmin korvata vahingot, joita hänelle on mahdollisesti aiheutunut turvaamismääräyksestä. Kansallisesta lainsäädännöstä riippuen tällainen vakuus voitaisiin antaa vakuustalletuksen tai vaihtoehtoisen vakuuden, kuten pankkitakauksen tai kiinnityksen, muodossa. Tuomioistuimella olisi oltava valta määritellä riittävä vakuus, jolla estetään määräyksen väärinkäyttö ja varmistetaan velallisen korvaus, ja jollei mahdollisen vahingon määrästä ole erityisiä todisteita, sen olisi voitava määritelllessään vakuuden määrää pitää ohjenuoranaan määrää, jolle määräys on tarkoitus antaa.

Tapauksissa, joissa velkoja ei ole vielä saanut tuomiota, tuomioistuimessa tehtyä sovintoa tai virallista asiakirjaa, jossa velallista vaaditaan maksamaan velkojan vaatimus, vakuuden antamista olisi vaadittava säännönmukaisesti ja tuomioistuimen olisi luovuttava vaatimuksesta tai vaadittava määrältään pienempää vakuutta vain poikkeuksellisesti, jos se katsoo, että tällainen vakuus on epäasianmukainen, turha tai kohtuuton asiaan liittyvissä olosuhteissa. Näin olisi esimerkiksi, jos velkojalla on näkemyksensä tueksi erityisen vankkaa näyttöä mutta ei riittäviä varoja vakuuden antamiseksi, jos vaatimus liittyy elatukseen tai palkkojen maksuun tai jos vaatimuksen koko on sellainen, että määräys ei todennäköisesti aiheuta vahinkoa velalliselle, kuten esimerkiksi pieni yrityksen velka.

Tapauksissa, joissa velkoja on jo saanut tuomion, tuomioistuimessa tehdyn sovinnon tai virallisen asiakirjan, vakuuden antaminen olisi jätettävä tuomioistuimen harkinnan varaan. Vakuuden antaminen voi esimerkiksi olla aiheellista, edellä mainittuja poikkeuksellisia tilanteita lukuun ottamatta, kun tuomio, jonka täytäntöönpano on tarkoitus turvaamismääräyksellä turvata, ei ole vielä täytäntöönpanokelpoinen tai on vain väliaikaisesti täytäntöönpanokelpoinen meneillään olevan muutoksenhaun vuoksi.

- (19) Toinen tärkeä velkojan ja velallisen etuja tasapainottava tekijä on sääntö, joka koskee velkojan vastuuta niiden vahinkojen osalta, joita velalliselle aiheutuu turvaamismääräyksestä. Tässä asetuksessa olisi sen vuoksi vähimmäisvaatimuksena säädettävä velkojan vastuusta niiden vahinkojen osalta, joita velalliselle mahdollisesti aiheutuu turvaamismääräyksestä velkojan virheen vuoksi. Tässä yhteydessä todistustaakka on velallisella. Tässä asetuksessa määriteltyjen vastuuta koskevien perusteiden osalta olisi säädettävä yhdenmukaisesta säännöstä, jolla vahvistetaan kumottavissa oleva oletamus velkojan virheestä.

Lisäksi jäsenvaltioiden olisi voitava pitää voimassa tai ottaa käyttöön kansallisessa lainsäädännössään muita kuin tässä asetuksessa määriteltyjä vastuuta koskevia perusteita. Tällaisten muiden vastuuta koskevien perusteiden osalta jäsenvaltioiden olisi myös voitava pitää voimassa tai ottaa käyttöön muita vastuulajeja, kuten ankara vastuu.

Tässä asetuksessa tulisi myös vahvistaa lainvalintasäännöt, joissa täsmennetään, että velkojan vastuuseen tulisi soveltaa täytäntöönpanojäsenvaltion lakia. Jos täytäntöönpanojäsenvaltioita on useita, tulisi soveltaa sen täytäntöönpanojäsenvaltion lakia, jossa velallisen vakainainen asuinpaikka on. Jos velallisen vakainainen asuinpaikka ei ole missään täytäntöönpanojäsenvaltiossa, tulisi soveltaa sen täytäntöönpanojäsenvaltion lakia, jolla on läheisin liittymä asiaan. Määritettäessä läheisintä liittymää eri täytäntöönpanojäsenvaltiossa turvaton määrän suuruus voisi olla yksi niistä tunnusmerkeistä, jotka tuomioistuimen on otettava huomioon.

- (20) Niiden nykyisten käytännön ongelmien ratkaisemiseksi, jotka liittyvät tietojen hankkimiseen velallisten pankkitilin sijainnista rajat ylittävissä tapauksissa, tällä asetuksella tulisi perustaa mekanismi, jonka ansiosta velkoja voi pyytää, että tuomioistuin hankkii ennen turvamääräyksen antamista velallisen tilin tunnistamisen kannalta tarvittavat tiedot sen jäsenvaltion nimetyltä tiedonhankintaviranomaiselta, jossa velkoja uskoo velallisen tilin sijaitsevan. Ottaen huomioon tällaisen viranomaisten toimenpiteen ja tällaisen yksityisten tietojen saatavuuden erityisluonne, pääsy tilitetietoihin olisi pääsääntöisesti myönnettävä ainoastaan tapauksissa, joissa velkoja on jo saanut täytäntöönpanokelpoisen tuomion, tuomioistuimessa tehdyn sovinnon tai virallisen asiakirjan. Poikkeuksellisesti velkojalla olisi kuitenkin oltava mahdollisuus tehdä tilitetietoja koskeva pyyntö, vaikka hänen tuomionsa, tuomioistuimessa tehty sovintonsa tai virallinen asiakirjansa ei olisi vielä täytäntöönpanokelpoinen. Tällaisen pyynnön olisi oltava mahdollinen, kun turvattava määrä on merkittävä ottaen huomioon asian kannalta olennaiset seikat ja kun tuomioistuin on velkojan toimittamien todisteiden perusteella varmistunut tällaisten tilitetietojen tarpeen kiireellisyydestä, koska on olemassa riski siitä, että ilman niitä velkojan velalliseen kohdistaman vaatimuksen täytäntöönpano todennäköisesti vaarantuu, mikä voisi johtaa velkojan taloudellisen tilanteen merkittävään heikkenemiseen.

Jotta mekanismi toimisi, jäsenvaltioiden tulisi ottaa kansallisessa lainsäädännössään käyttöön yksi tai useampia tällaisten tietojen hankintamenetelmiä, jotka ovat toimivia ja tehokkaita ja jotka eivät ole suhteettoman kalliita tai aikaa vieviä. Mekanismia tulisi käyttää ainoastaan, jos kaikki turvaamismääräyksen antamisen edellytykset ja vaatimukset täyttyvät ja jos velkoja on perustellut asianmukaisesti pyynnössään, miksi on syytä uskoa, että velallisella on yksi tai useampi tili tietyssä jäsenvaltiossa. Syynä voi olla esimerkiksi se, että velallinen työskentelee tai harjoittaa ammatillista toimintaa kyseisessä jäsenvaltiossa tai hänellä on siellä omaisuutta.

- (21) Velallisen henkilötietojen suojaamiseksi pyynnön kautta saatuja velallisen pankkitilin tai pankkitilien tunnistamiseen liittyviä tietoja ei tulisi toimittaa velkojalle. Ne tulisi toimittaa ainoastaan pyynnön esittäneelle tuomioistuimelle ja poikkeuksellisesti velallisen pankille, jos pankki tai muu määräyksen täytäntöönpanosta vastaava elin täytäntöönpanojäsenvaltiossa ei pysty tunnistamaan velallisen tiliä määräyksessä annettujen tietojen perusteella, esimerkiksi silloin, kun useilla henkilöillä, joilla on sama nimi ja osoite, on tilejä samassa pankissa. Jos tällöin määräyksessä on ilmoitettu, että turvattavan pankkitilin numero tai turvattavien pankkitilien numerot on saatu tietoja koskevan pyynnön avulla, pankin tulisi pyytää näitä tietoja täytäntöönpanojäsenvaltion tiedonhankintaviranomaiselta ja sen tulisi voida esittää tällainen pyyntö epävirallisesti ja yksinkertaisesti.
- (22) Tässä asetuksessa tulisi velkojalle antaa oikeus hakea muutosta päätökseen, jolla kieltäydytään antamasta turvaamismääräystä. Tämä oikeus ei vaikuta velkojan mahdollisuuteen tehdä uusi turvaamismääräysshakemus uusien tosiseikkojen tai uusien todisteiden perusteella.
- (23) Pankkitilien turvaamiseen tarkoitettut täytäntöönpanorakenteet vaihtelevat huomattavasti jäsenvaltioissa. Jäsenvaltioiden päällekkäisten rakenteiden välttämiseksi ja kansallisten menettelyjen noudattamiseksi siinä määrin kuin se on mahdollista tässä asetuksessa tulisi turvaamismääräyksen täytäntöönpanon ja varsinaisen toteuttamisen osalta ottaa huomioon menetelmät ja rakenteet, jotka ovat jo olemassa vastaavien kansallisten määräysten täytäntöönpanoa ja toteuttamista varten siinä jäsenvaltiossa, jossa määräys on pantava täytäntöön.
- (24) Nopean täytäntöönpanon varmistamiseksi tässä asetuksessa olisi säädettävä, että määräys on toimitettava alkupe-räjäsenvaltiosta täytäntöönpanojäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle millä tahansa asianmukaisella keinolla, jolla varmistetaan, että toimitettujen asiakirjojen sisältö on oikea ja totuudenmukainen ja helposti luettavissa.
- (25) Vastaanottaessaan turvaamismääräyksen täytäntöönpanojäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen tulisi toteuttaa tarvittavat toimet määräyksen panemiseksi täytäntöön kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti joko toimittamalla vastaanotettu määräys pankille tai muulle tällaisten määräysten täytäntöönpanosta tuossa jäsenvaltiossa vastaavalle elimelle tai, jos kansallisessa lainsäädännössä niin säädetään, antamalla muulla tavoin pankille määräys täytäntöönpanosta.
- (26) Riippuen täytäntöönpanojäsenvaltion lainsäädännön nojalla vastaavia kansallisia määräyksiä varten käytettävissä olevasta menetelmästä, turvaamismääräys tulisi toteuttaa jäädyttämällä turvattava määrä velallisen tilille tai, jos kansallisessa lainsäädännössä niin säädetään, siirtämällä kyseinen määrä erityiselle turvaamistarkoitusta palvelevalle tilille, joka voisi olla joko toimivaltaisen täytäntöönpanoviranomaisen, tuomioistuimen, sen pankin, jossa velallisella on tili, tai tapauskohtaisesti turvaamista varten koordinoituihin nimetty pankin tili.
- (27) Tämä asetus ei saisi poissulkea sitä, että turvaamismääräyksen täytäntöönpanosta aiheutuvia maksuja voidaan vaatia maksettavaksi etukäteen. Tästä asiasta olisi säädettävä sen jäsenvaltion kansallisessa lainsäädännössä, jossa määräys on pantava täytäntöön.
- (28) Turvaamismääräyksellä tulisi olla sama asema kuin vastaavalla kansallisella määräyksellä täytäntöönpanojäsenvaltiossa mahdollisesti on. Jos tietyillä täytäntöönpanotoimenpiteillä on kansallisen lainsäädännön nojalla etusija turvaamistoimenpiteisiin nähden, niille olisi annettava sama etusija tämän asetuksen nojalla annettuun turvaamismääräykseen nähden. Tätä asetusta sovellettaessa joissakin kansallisissa oikeusjärjestelmissä olevia *ad personam*-määräyksiä voidaan pitää vastaavina kansallisina määräyksinä.

- (29) Tässä asetuksessa tulisi säätää pankin tai muun turvaamismääräyksen täytäntöönpanosta täytäntöönpanojäsenvaltiossa vastaavan elimen velvoitteesta ilmoittaa, onko määräyksellä voitu turvata velallisen varoja, ja jos on, missä määrin, sekä velkojan velvoitteesta varmistaa sellaisten turvattujen varojen vapauttaminen, jotka ylittävät määräyksessä mainitun määrän.
- (30) Tällä asetuksella olisi turvattava velallisen oikeus oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin ja hänen oikeutensa tehokkaisuuteen oikeussuojakeinoihin ja sen vuoksi, ottaen huomioon turvaamismääräyksen antamista koskevan menettelyn *ex parte* -luonne, annettava hänelle mahdollisuus riitauttaa määräys tai sen täytäntöönpano tässä asetuksessa säädettyin perusteiden välittömästi määräyksen toteuttamisen jälkeen.
- (31) Tässä asetuksessa tulisi tähän liittyen vaatia, että turvaamismääräys, kaikki velkojan alkuperäjäsenvaltion tuomioistuimelle toimittamat asiakirjat ja tarvittavat käännökset annetaan tiedoksi velalliselle heti määräyksen toteuttamisen jälkeen. Tuomioistuimella tulisi olla harkintavalta liittää mukaan mahdollisia muita asiakirjoja, joiden perusteella se on tehnyt päätöksensä ja joita velallinen voi tarvita oikeussuojatoimiaan varten, kuten pikakirjoitustekstit suullisista kuulemisista.
- (32) Velallisen tulisi voida pyytää turvaamismääräyksen uudelleentarkastelua, etenkin jos tässä asetuksessa vahvistetut edellytykset tai vaatimukset eivät täyty tai jos määräyksen antamiseen johtaneet olosuhteet ovat muuttuneet siten, että määräyksen antaminen ei olisi enää perusteltua. Jos kyseessä ei esimerkiksi ole tässä asetuksessa määritelty rajat ylittävä asia, velallisen käytettävissä tulisi olla oikeussuojakeinoja, jos tässä asetuksessa vahvistettuja toimivalta-sääntöjä ei ole noudatettu, jos velkoja ei ole pannut pääasiakannetta vireille tässä asetuksessa säädettyissä määräajoissa ja jos tuomioistuin ei ole tämän seurauksena omasta aloitteestaan peruuttanut määräystä tai määräys ei ole päättynyt ilman eri toimenpiteitä, jos velkojan vaatimus ei edellytä pikaista suojausta turvaamismääräyksen muodossa, koska ei ole olemassa riskiä siitä, että kyseisen vaatimuksen myöhempi täytäntöönpano estyisi tai olennaisesti vaikeutuisi tai jos annettu vakuus ei täytä tässä asetuksessa säädettyjä vaatimuksia.

Oikeussuojakeinoja tulisi olla myös velallisen käytettävissä, jos määräystä ja ilmoitusta turvaamisesta ei ole annettu hänelle tiedoksi tässä asetuksessa säädetyn mukaisesti tai jos hänelle tiedoksi annetut asiakirjat eivät täytä tässä asetuksessa säädettyjä kielivaatimuksia. Tällaista keinoa ei kuitenkaan pitäisi antaa käyttöön, jos tiedoksiannon toimittamatta jättäminen tai käännoksen puuttuminen korjataan tiettyssä määräajassa. Tiedoksiannon toimittamatta jättämisen korjaamista varten velkojan olisi esitettävä alkuperäjäsenvaltion tiedoksiannosta vastaavalle elimelle pyyntö asiaan kuuluvien asiakirjojen tiedoksi antamisesta velalliselle kirjatulla kirjeellä tai silloin, kun velallinen on suostunut noutamaan asiakirjat tuomioistuimesta, toimitettava tuomioistuimelle tarvittavat kännökset asiakirjoista. Tällaista pyyntöä ei tulisi vaatia, jos tiedoksiannon toimittamatta jättäminen on jo korjattu muilla keinoin, esimerkiksi jos tuomioistuin on kansallisen lainsäädännön mukaisesti saattanut tiedoksiannon vireille omasta aloitteestaan.

- (33) Kansallisessa lainsäädännössä säädetään siitä, kenen on toimitettava tässä asetuksessa vaaditut kännökset ja kuka vastaa käännosten kustannuksista.
- (34) Turvaamismääräyksen antamisen vastaisten oikeussuojakeinojen myöntämistä koskeva toimivalta tulisi olla sen jäsenvaltion tuomioistuimilla, jossa määräys on annettu. Määräyksen täytäntöönpanon vastaisten oikeussuojakeinojen myöntämistä koskeva toimivalta tulisi olla täytäntöönpanojäsenvaltion tuomioistuimilla tai tapauksen mukaan toimivaltaisilla täytäntöönpanoviranomaisilla.
- (35) Velallisella tulisi olla oikeus hakea turvattujen varojen vapauttamista, jos hän antaa asianmukaisen vaihtoehtoisen vakuuden. Tällainen vaihtoehtoinen vakuus voitaisiin antaa vakuustalletuksen tai vaihtoehtoisen vakuuden, kuten pankkitakauksen tai kiinnityksen, muodossa.

- (36) Tällä asetuksella olisi varmistettava, että velallisen tilin turvaaminen ei vaikuta määriin, jotka on vapautettu ulosotosta täytäntöönpanojäsenvaltion lainsäädännön nojalla, esimerkiksi määrät, jotka ovat tarpeen velallisen ja hänen perheensä toimeentulon turvaamiseksi. Kyseisessä jäsenvaltiossa sovellettavista menettelyistä riippuen joko vastuussa olevan elimen, joka voi olla tuomioistuin, pankki tai toimivaltainen täytäntöönpanoviranomainen, olisi vapautettava asianomainen määrä omasta aloitteestaan ennen määräyksen toteuttamista tai määrä olisi vapautettava velallisen pyynnöstä määräyksen toteuttamisen jälkeen. Jos useissa jäsenvaltioissa olevat tilit on turvattu ja vapautusta on sovellettu useammin kuin kerran, velkojan olisi voitava hakea minkä tahansa täytäntöönpanojäsenvaltion toimivaltaiselta tuomioistuimelta tai, jos kyseisen täytäntöönpanojäsenvaltion kansallisessa lainsäädännössä niin säädetään, kyseisen jäsenvaltion toimivaltaiselta täytäntöönpanoviranomaiselta mukautusta kyseisessä jäsenvaltiossa sovellettuun vapautukseen.
- (37) Jotta voidaan varmistaa, että turvaamismääräys annetaan ja pannaan täytäntöön viipymättä, tässä asetuksessa olisi vahvistettava määräajat, joiden kuluessa menettelyn eri vaiheet on saatava päätökseen. Menettelyyn osallisina olevien tuomioistuinten tai viranomaisten tulisi voida poiketa näistä määräajoista ainoastaan poikkeustapauksissa, esimerkiksi asioissa, jotka ovat oikeudellisesti tai sisällöltään erityisen monimutkaisia.
- (38) Tässä asetuksessa säädettyjen määräaikojen ja määräpäivien laskemiseen olisi sovellettava neuvoston asetusta (ETY, Euratom) N:o 1182/71 ⁽¹⁾.
- (39) Tämän asetuksen soveltamisen helpottamiseksi tulisi säätää jäsenvaltioiden velvoitteesta toimittaa komissiolle tiettyjä tietoja turvaamismääräyksiin ja vastaaviin kansallisiin määräyksiin liittyvästä lainsäädännöstä ja menettelyistä.
- (40) Tämän asetuksen käytännön soveltamisen helpottamiseksi tulisi laatia vakiolomakkeita etenkin turvaamismääräyksen soveltamista, itse määräystä, varojen turvaamista koskevaa ilmoitusta sekä tämän asetuksen mukaisia oikeus-suoja- ja muutoksenhakeineita varten.
- (41) Tässä asetuksessa tulisi menettelyjen tehostamiseksi sallia asianomaisten jäsenvaltioiden menettelysäännöissä hyväksytyn uusimman viestintätekniikan mahdollisimman laaja käyttö erityisesti tässä asetuksessa säädettyjen vakiolomakkeiden täyttämiseksi ja menettelyihin osallisina olevien viranomaisten välisessä viestinnässä. Turvaamismääräyksen ja muiden tässä asetuksessa tarkoitettujen asiakirjojen allekirjoitusmenetelmien olisi lisäksi oltava teknisesti neutraaleja, jotta ne mahdollistavat olemassa olevien menetelmien, kuten digitaalisen varmentamisen tai suojatun tunnistamisen, käytön ja tulevan teknisen kehityksen tällä alalla.
- (42) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen täytäntöönpanon yhdenmukaiset edellytykset, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa tässä asetuksessa säädettyjen vakiolomakkeiden laatimisen ja myöhemmän muuttamisen osalta. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 ⁽²⁾ mukaisesti.
- (43) Tässä asetuksessa säädettyjen vakiolomakkeiden laatimista ja myöhempää muuttamista koskevien täytäntöönpanosäädösten hyväksymiseen olisi sovellettava neuvoston antavaa menettelyä asetuksen (EU) N:o 182/2011 4 artiklan mukaisesti.
- (44) Tässä asetuksessa kunnioitetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustetut periaatteet. Sillä pyritään erityisesti edistämään perusoikeuskirjan 7 artiklassa määrättyä oikeutta yksityis- ja perhe-elämän kunnioittamiseen, 8 artiklassa määrättyä oikeutta henkilötietojen suojaan, 17 artiklassa määrättyä omistusoikeutta sekä 47 artiklassa määrättyä oikeutta tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin ja puolueettomaan tuomioistuihin.

⁽¹⁾ Neuvoston asetusta (ETY, Euratom) N:o 1182/71, annettu 3 päivänä kesäkuuta 1971, määräaikoihin, päivämääriin ja määräpäiviin sovellettavista säännöistä (EYVL L 124, 8.6.1971, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovalan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (45) Tässä asetuksessa tarkoitetun henkilötietojen käyttöön saamisen, niiden käytön ja toimittamisen osalta olisi noudatettava Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on saatettuna osaksi jäsenvaltioiden kansallista lainsäädäntöä, vaatimuksia.
- (46) Tämän asetuksen soveltamiseksi olisi kuitenkin säädettävä joitakin henkilötietojen käyttöön saamista, niiden käyttöä ja toimittamista koskevia erityisedellytyksiä. Tältä osin on otettu huomioon Euroopan tietosuojavaltuutetun lausunto⁽²⁾. Rekisteröidylle henkilölle olisi ilmoitettava asiasta kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Ilmoitusta velalliselle hänen tiliään tai tilejään koskevien tietojen luovuttamisesta olisi kuitenkin lykättävä 30 päivällä sen estämiseksi, että varhainen ilmoitus velalliselle vaarantaisi turvaamismääräyksen vaikutuksen.
- (47) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitetta, joka on sellaisen unionin menettelyn perustaminen, jonka avulla velkoja voi saada turvaamismääräyksen, jolla estetään velkojan vaatimuksen myöhemmän täytäntöönpanon vaarantaminen siirtämällä tai nostamalla varoja, joita velallinen pitää unionissa sijaitsevalla pankkitilillä, vaan se voidaan sen laajuuden ja vaikutusten saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.
- (48) Tätä asetusta olisi sovellettava vain jäsenvaltioihin, joita se sitoo perussopimusten mukaisesti. Tästä syystä tässä asetuksessa säädetyn turvaamismääräyksen saamista koskevan menettelyn olisi oltava ainoastaan sellaisten velkojen käytettävissä, joiden kotipaikka on jäsenvaltiossa, jota tämä asetus sitoo, ja tämän asetuksen nojalla annettavien määräysten olisi koskettava ainoastaan tällaisessa jäsenvaltiossa sijaitsevia pankkitilejä.
- (49) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitettyssä, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin asemasta vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen osalta tehdyssä pöytäkirjassa N:o 21 olevan 3 artiklan mukaisesti Irlanti on ilmoittanut haluavansa osallistua tämän asetuksen hyväksymiseen ja soveltamiseen.
- (50) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitettyssä, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin asemasta vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen osalta tehdyssä pöytäkirjassa N:o 21 olevan 1 ja 2 artiklan mukaisesti Yhdistynyt kuningaskunta ei osallistu tämän asetuksen hyväksymiseen, asetus ei sido Yhdistynyttä kuningaskuntaa eikä sitä sovelleta Yhdistyneeseen kuningaskuntaan, sanotun kuitenkin rajoittamatta mainitussa pöytäkirjassa olevan 4 artiklan soveltamista.
- (51) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitettyssä, Tanskan asemasta tehdyssä pöytäkirjassa N:o 22 olevan 1 ja 2 artiklan mukaisesti Tanska ei osallistu tämän asetuksen hyväksymiseen, asetus ei sido Tanskaa eikä sitä sovelleta Tanskaan,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 LUKU

KOHDE, SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Kohde

1. Tällä asetuksella perustetaan unionin menettely, jonka avulla velkoja voi saada eurooppalaisen tilivarojen turvaamismääräyksen, jäljempänä 'turvaamismääräys' tai 'määräys', jolla estetään määräyksessä mainittuun määrään saakka velkojan vaatimuksen myöhemmän täytäntöönpanon vaarantaminen, joka tapahtuu siirtämällä tai nostamalla varoja, joita velallinen pitää tai hänen puolestaan pidetään jäsenvaltiossa sijaitsevalla pankkitilillä.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 95/46/EY annettu 24 päivänä lokakuuta 1995, yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31).

⁽²⁾ EUVL C 373, 21.12.2011, s. 4.

2. Velkoja voi käyttää turvaamismääräystä vaihtoehtona kansallisen lainsäädännön mukaisille turvaamistoimenpiteille.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä asetusta sovelletaan rahallisiin vaateisiin 3 artiklassa määritellyissä siviili- ja kauppaoikeudellisissa rajat ylittävissä asioissa, riippumatta siitä, millaisesta tuomioistuimesta on kyse. Asetusta ei sovelleta esimerkiksi vero-, tulli- tai hallinto-oikeudellisiin asioihin eikä valtion vastuuseen teoista ja laiminlyönneistä julkista valtaa käytettäessä (*"acta iure imperii"*).

2. Asetusta ei sovelleta:

a) aviovarallisuussuhteista tai sellaisista suhteista, joilla niihin sovellettavan lain mukaan katsotaan olevan avioliittoon verrattavia vaikutuksia, johtuviin varallisuusoikeuksiin;

b) testamenttiin ja perintöön, mukaan lukien kuolemasta johtuvat elatusvelvoitteet;

c) sellaiseen velalliseen kohdistuviin vaatimuksiin, jonka osalta on käynnistetty konkurssimenettely, maksukyvyttömiä yhtiöiden tai muiden oikeushenkilöiden likvidaatioon liittyvä maksukyvyttömyysmenettely, oikeudellisia järjestelyjä, akordeja tai muita niihin rinnastettavia menettelyjä;

d) sosiaaliturvaan;

e) välimiesmenettelyyn.

3. Tätä asetusta ei sovelleta pankkitileihin, joihin ei tilin tai tilien sijaintijäsenvaltion lainsäädännön nojalla saa kohdistaa ulosottoa, eikä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/26/EY ⁽¹⁾ 2 artiklan a alakohdassa määriteltyjen järjestelmien hoitoon liittyviin tileihin.

4. Tätä asetusta ei sovelleta keskuspankkien pankkitileihin eikä keskuspankeissa oleviin pankkitileihin siltä osin kuin ne toimivat rahaviranomaisena.

3 artikla

Rajat ylittävät asiat

1. Tätä asetusta sovellettaessa rajat ylittävällä asialla tarkoitetaan asiaa, jossa turvaamismääräyksellä turvattava yksi tai useampi pankkitili sijaitsee jossain muussa jäsenvaltiossa kuin:

a) jäsenvaltiossa, jonka tuomioistuimelle turvaamismääräystä koskeva hakemus tehdään 6 artiklan nojalla, tai

b) velkojan kotipaikan jäsenvaltiossa.

2. Se, onko asia rajat ylittävä asia, määräytyy sen ajankohdan mukaisesti, jona turvaamismääräystä koskeva hakemus jätetään tuomioistuimeen, jolla on toimivalta antaa turvaamismääräys.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/26/EY, annettu 19 päivänä toukokuuta 1998, selvityksen lopullisuudesta maksujärjestelmissä ja arvopapereiden selvitysjärjestelmissä (EYVL L 166, 11.6.1998, s. 45).

4 artikla

Määritelmät

Tätä asetusta sovellettaessa tarkoitetaan

- 1) 'pankkitilillä' tai 'tilillä' mitä tahansa varoja sisältävää tiliä, jota pidetään pankissa velallisen nimellä tai velallisen puolesta kolmannen nimellä;
- 2) 'pankilla' Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 ⁽¹⁾ 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa määriteltyä luottolaitosta, mukaan lukien sellaisten luottolaitosten kyseisen asetuksen 4 artiklan 1 kohdan 17 alakohdassa tarkoitetut sivuliikkeet, joiden pääkonttori on unionissa tai Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU ⁽²⁾ 47 artiklan mukaisesti unionin ulkopuolella, jos kyseiset sivuliikkeet sijaitsevat unionissa;
- 3) 'varoilla' minkä tahansa valuutan määräiselle tilille maksettua rahaa tai vastaavanlaisia rahasaatavia, kuten rahamarkkinatalletuksia;
- 4) 'jäsenvaltiolla, jossa pankkitili sijaitsee'
 - a) IBAN-tilinumeroissa (kansainvälinen tilinumero) ilmoitettua jäsenvaltiota; tai
 - b) IBAN-tilinumeroittoman pankkitilin osalta sitä jäsenvaltiota, jossa pankilla, jossa tiliä pidetään, on pääkonttorinsa tai, jos tiliä pidetään sivuliikkeessä, sitä jäsenvaltiota, jossa sivuliike sijaitsee;
- 5) 'vaatimuksella' sellaisen tietyn rahamäärän maksamista koskevaa vaatimusta, joka on erääntynyt, tai sellaisen määritettävissä olevan rahamäärän maksamista koskevaa vaatimusta, joka johtuu jo toteutuneesta liiketoimesta tai tapah- tumasta edellyttäen, että vaatimuksesta voidaan nostaa kanne oikeudessa;
- 6) 'velkojalla' luonnollista henkilöä, jolla on kotipaikka jossakin jäsenvaltiossa, tai oikeushenkilöä, jolla on kotipaikka jossakin jäsenvaltiossa, tai mitä tahansa muuta elintä, jonka kotipaikka on jossain jäsenvaltiossa ja joka on jonkin jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti kelpoinen esiintymään kantajana tai vastaajana oikeudenkäynnissä ja joka hakee vaatimusta koskevaa turvaamismääräystä tai on jo saanut sen;
- 7) 'velallisella' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, tai mitä tahansa muuta elintä, joka on jonkin jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti kelpoinen esiintymään kantajana tai vastaajana oikeudenkäynnissä, ja jota vastaan velkoja pyrkii saamaan tai on jo saanut vaatimusta koskevan turvaamismääräyksen;
- 8) 'tuomiolla' jäsenvaltioiden tuomioistuimen antamaa tuomiota riippumatta siitä, miksi sitä kutsutaan, samoin kuin tuomioistuimen virkamiehen tekemää kustannusten tai kulujen määrittämistä koskevaa päätöstä;
- 9) 'tuomioistuimessa tehdyllä sovinnolla' jäsenvaltion tuomioistuimen hyväksymää tai menettelyn kuluessa jäsenvaltion tuomioistuimessa tehtyä sovintoa;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

- 10) 'virallisella asiakirjalla' asiakirjaa, joka on laadittu virallisesti tai rekisteröity virallisena asiakirjana jäsenvaltiossa ja jonka aitous
- a) koskee asiakirjan allekirjoitusta ja sisältöä ja
- b) on viranomaisen tai muun tähän tarkoitukseen valtuutetun tahon vahvistama;
- 11) 'alkuperäjäsenvaltiolla' jäsenvaltiota, jossa turvaamismääräys on annettu;
- 12) 'täytäntöönpanojäsenvaltiolla' jäsenvaltiota, jossa turvattava pankkitili sijaitsee;
- 13) 'tiedonhankintaviranomaisella' viranomaista, jonka jäsenvaltio on nimennyt toimivaltaiseksi hankkimaan tarvittavat tiedot velallisen tilistä tai tileistä 14 artiklan nojalla;
- 14) 'toimivaltaisella viranomaisella' yhtä tai useampaa viranomaista, jonka jäsenvaltio on nimennyt toimivaltaiseksi vastaanottamaan, toimittamaan tai antamaan tiedoksi 10 artiklan 2 kohdan, 23 artiklan 3, 5 ja 6 kohdan, 25 artiklan 3 kohdan, 27 artiklan 2 kohdan, 28 artiklan 3 kohdan ja 36 artiklan 5 kohdan toisen alakohdan nojalla;
- 15) 'kotipaikalla' Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1215/2012⁽¹⁾ 62 ja 63 artiklan mukaisesti määräytyvää kotipaikkaa.

2 LUKU

MENETTELY TURVAAMISMÄÄRÄYKSEN SAAMISEKSI

5 artikla

Saatavuus

Turvaamismääräys on velkojan käytettävissä seuraavissa tilanteissa:

- a) ennen kuin velkoja panee vireille pääasiakanteen jäsenvaltiossa velallista vastaan tai milloin tahansa pääasiakanteen käsittelyn aikana tuomion antamiseen tai tuomioistuimessa tehdyn sovinnon hyväksymiseen tai tekemiseen asti;
- b) velkojan saatua jäsenvaltiossa tuomion, tuomioistuimessa tehdyn sovinnon tai virallisen asiakirjan, jossa velallista vaaditaan maksamaan velkojan vaatimus.

6 artikla

Toimivalta

1. Jos velkoja ei vielä ole saanut tuomiota, tuomioistuimessa tehtyä sovintoa tai virallista asiakirjaa, toimivalta antaa turvaamismääräys kuuluu niille jäsenvaltion tuomioistuimille, jotka ovat asianmukaisten sovellettavien toimivaltasääntöjen mukaisesti toimivaltaisia ratkaisemaan pääasian.

2. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, jos velallinen on kuluttaja, joka on tehnyt velkojan kanssa sopimuksen, jonka ei voida katsoa kuuluvan velallisen elinkeinoon tai ammattiin, ainoastaan velallisen kotipaikan jäsenvaltion tuomioistuimilla on toimivalta antaa turvaamismääräys kyseiseen sopimukseen liittyvän vaatimuksen turvaamiseksi.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 1215/2012, annettu 12 päivänä joulukuuta 2012, tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla (EUVL L 351, 20.12.2012, s. 1).

3. Jos velkoja on jo saanut tuomion tai tuomioistuimessa tehdyn sovinnon, toimivalta antaa tuomiossa tai sovinnossa yksilöityä vaatimusta koskeva turvaamismääräys on sen jäsenvaltion tuomioistuimilla, jossa tuomio annettiin tai tuomioistuimessa tehty sovinto hyväksyttiin tai tehtiin.

4. Jos velkoja on saanut virallisen asiakirjan, toimivalta antaa kyseisessä asiakirjassa yksilöityä vaatimusta koskeva turvaamismääräys on sitä varten nimetyillä tuomioistuimilla jäsenvaltiossa, jossa kyseinen asiakirja laadittiin.

7 artikla

Turvaamismääräyksen antamisen edellytykset

1. Tuomioistuin antaa turvaamismääräyksen, jos velkoja on esittänyt riittävät todisteet, joiden avulla tuomioistuin voi varmistua siitä, että on pikainen tarve turvaamismääräyksen muodossa toteutettavalle turvaamistoimenpiteelle, koska on olemassa todellinen riski siitä, että ilman tällaista toimenpidettä velkojan velalliseen kohdistaman vaatimuksen myöhempi täytäntöönpano estyy tai olennaisesti vaikeutuu.

2. Jos velkoja ei vielä ole saanut jäsenvaltiossa tuomiota, tuomioistuimessa tehtyä sovintoa tai virallista asiakirjaa, jossa velallista vaaditaan maksamaan velkojan vaatimus, velkojan on myös toimitettava tuomioistuimelle riittävät todisteet siitä, että hän todennäköisesti menestyy velalliseen kohdistamassaan pääasiavaatimuksessaan.

8 artikla

Turvaamismääräystä koskeva hakemus

1. Turvaamismääräystä koskeva hakemus tehdään käyttäen 52 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen vahvistettua lomaketta.

2. Hakemuksessa on oltava seuraavat tiedot:

a) sen tuomioistuimen nimi ja osoite, jolle hakemus jätetään;

b) velkojaa koskevat tiedot: nimi ja yhteystiedot sekä soveltuvin osin velkojan edustajan nimi ja yhteystiedot; ja

i) jos velallinen on luonnollinen henkilö, hänen syntymäaikansa sekä, soveltuvin osin ja jos saatavilla, hänen henkilötunnuksensa tai hänen passinsa numero; tai

ii) jos velkoja on oikeushenkilö tai mikä tahansa muu elin, joka on jäsenvaltionsa lainsäädännön mukaisesti oikeustoimikelpoinen esiintymään kantajana tai vastaajana oikeudenkäynnissä, sen perustamis-, muodostamis- tai rekisteröintivaltio ja tunniste- tai rekisteröintinumero, tai jos tällaista numeroa ei ole, sen perustamis-, muodostamis- tai rekisteröintiaika ja -paikka;

c) velallista koskevat tiedot: nimi ja yhteystiedot sekä soveltuvin osin velallisen edustajan nimi ja yhteystiedot ja, jos saatavilla,

i) jos velallinen on luonnollinen henkilö, hänen syntymäaikansa ja henkilötunnuksensa tai hänen passinsa numero; tai

ii) jos velallinen on oikeushenkilö tai mikä tahansa muu elin, joka on jäsenvaltionsa lainsäädännön mukaisesti oikeustoimikelpoinen esiintymään kantajana tai vastaajana oikeudenkäynnissä, sen perustamis-, muodostamis- tai rekisteröintivaltio ja tunniste- tai rekisteröintinumero, tai jos tällaista numeroa ei ole, sen perustamis-, muodostamis- tai rekisteröintiaika ja -paikka;

d) numero, kuten IBAN- tai BIC-tunnus, jonka perusteella on mahdollista tunnistaa pankki, jossa velallisella on yksi tai useampi turvaamista edellyttävä tili, ja/tai kyseisen pankin nimi ja osoite;

- e) jos saatavilla, turvattavan tilin tai turvattavien tilien numero ja siinä tapauksessa maininta siitä, olisiko velkojan samassa pankissa olevat muut mahdolliset tilit turvattava;
- f) jollei mitään d alakohdassa edellytetyjä tietoja voida antaa, ilmoitus siitä, että tilitietojen hankkimiseksi on esitetty 14 artiklan mukainen pyyntö, jos tällainen pyyntö on mahdollinen, sekä perustelut sille, miksi velkoja olettaa, että velallisella on yksi tai useampi tili tietyn jäsenvaltion pankissa;
- g) määrä, jota varten turvaamismääräystä haetaan:
 - i) jollei velkoja ole vielä saanut tuomiota, tuomioistuimessa tehtyä sovintoa tai virallista asiakirjaa, päävaatimuksen määrä tai osa siitä sekä 15 artiklan nojalla mahdollisesti perittävien korkojen määrä;
 - ii) jos velkoja on jo saanut tuomion, tuomioistuimessa tehdyn sovinnon tai virallisen asiakirjan, tuomiossa, tuomioistuimessa tehdyssä sovinnossa tai virallisessa asiakirjassa yksilöidyn päävaatimuksen määrä tai osa siitä sekä 15 artiklan nojalla mahdollisesti perittävien korkojen ja kustannusten määrä;
- h) jollei velkoja ole vielä saanut tuomiota, tuomioistuimessa tehtyä sovintoa tai virallista asiakirjaa:
 - i) kuvaus kaikista asian kannalta olennaisista seikoista, jotka puoltavat sen tuomioistuimen toimivaltaa, jolle turvaamismääräystä koskeva hakemus tehdään;
 - ii) kuvaus kaikista asian kannalta olennaisista seikoista, joihin vaatimus perustuu, sekä tarvittaessa kuvaus vaadituista koroista;
 - iii) ilmoitus siitä, onko velkoja jo pannut vireille pääasiakanteen velallista vastaan;
- i) jos velkoja on jo saanut tuomion, tuomioistuimessa tehdyn sovinnon tai virallisen asiakirjan, ilmoitus siitä, että tuomiota, tuomioistuimessa tehtyä sovintoa tai virallista asiakirjaa ei ole vielä noudatettu, tai jos sitä on noudatettu osittain, maininta siitä, miltä osin sitä on jätetty noudattamatta;
- j) kuvaus kaikista asian kannalta olennaisista seikoista, joilla turvaamismääräyksen antamista voidaan perustella 7 artiklan 1 kohdan mukaisesti;
- k) tarvittaessa perustelut sille, miksi velkoja katsoo, että hänet olisi vapautettava vakuuden antamisesta 12 artiklan mukaisesti;
- l) luettelo todisteista, jotka velkoja on esittänyt;
- m) jäljempänä 16 artiklassa tarkoitettu ilmoitus siitä, onko velkoja tehnyt muille tuomioistuimille tai viranomaisille hakemuksen vastaavasta kansallisen lainsäädännön mukaisesta määräyksestä tai onko tällainen määräys jo saatu tai eväty ja, jos se on saatu, missä määrin se on pantu täytäntöön;
- n) valinnaisesti maininta velkojan pankkitilin numerosta, jota velallinen voi käyttää maksaessaan velan vapaaehtoisesti;
- o) ilmoitus siitä, että velkojan hakemuksessa antamat tiedot ovat hänen parhaan tietämyksensä mukaan oikeat ja täydelliset ja että velkoja on tietoinen siitä, että tahallisesti annetut virheelliset tai puutteelliset lausumat voivat johtaa oikeudellisiin seuraamuksiin sen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, jossa hakemus tehdään, tai 13 artiklan mukaiseen vastuuseen.

3. Hakemukseen on liitettävä kaikki olennaiset liiteasiakirjat ja, jos velkoja on jo saanut tuomion, tuomioistuimessa tehdyn sovinnon tai virallisen asiakirjan, sellainen jäljennös tuomiosta, tuomioistuimessa tehdystä sovinnosta tai virallisesta asiakirjasta, joka täyttää tarvittavat edellytykset sen aitouden toteamiseksi.
4. Hakemus ja liiteasiakirjat voidaan toimittaa mitä tahansa sen jäsenvaltion menettelysäännöissä, jossa hakemus tehdään, hyväksyttyä viestintäkeinoa käyttäen, myös sähköisesti.

9 artikla

Todisteiden vastaanottaminen

1. Tuomioistuin tekee päätöksensä kirjallisessa menettelyssä velkojan hakemuksessaan tai hakemuksensa mukana toimittamien tietojen ja todisteiden perusteella. Jos tuomioistuin pitää toimitettuja todisteita riittämättöminä, se voi pyytää velkojaa toimittamaan lisää asiakirjatodisteita, jos kansallinen lainsäädäntö sallii sen.
2. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, ja ellei 11 artiklasta muuta johdu, tuomioistuin voi myös käyttää mitä tahansa muuta kansallisen lainsäädäntönsä nojalla käytettävissä olevaa soveltuvaa todisteiden vastaanottamistapaa, kuten velkojan tai hänen todistajansa/todistajiensa suullista kuulemistä, mukaan lukien videoneuvottelun tai muun viestintätekniikan avulla, sillä edellytyksellä, että tämä ei viivästytä menettelyä tarpeettomasti.

10 artikla

Pääasiakanteen vireillepano

1. Jos velkoja on hakenut turvaamismääräystä ennen pääasiakanteen vireillepanoa, hänen on pantava pääasiakanteen vireille ja esitettävä sille tuomioistuimelle, jolle turvaamismääräystä koskeva hakemus on tehty, todisteet vireillepanosta 30 päivän kuluessa hakemuksen jättämisestä tai 14 päivän kuluessa turvaamismääräyksen antamisesta sen mukaan, kumpi ajankohta on myöhäisempi. Tuomioistuin voi myös velallisen pyynnöstä pidentää kyseistä määräaikaa, esimerkiksi jotta osapuolet voisivat sopia vaatimusasian, jolloin se ilmoittaa asiasta kummallekin osapuolelle.
2. Jollei tuomioistuin ole saanut näyttöä vireillepanosta 1 kohdassa tarkoitetun määräajan kuluessa, turvaamismääräys peruutetaan tai päättyy ja osapuolille ilmoitetaan asiasta.

Jos määräyksen antanut tuomioistuin sijaitsee täytäntöönpanojäsenvaltiossa, määräyksen peruuttamisessa tai lopettamisessa tuossa jäsenvaltiossa noudatetaan kyseisen jäsenvaltion lainsäädäntöä.

Jos peruuttaminen tai lopettaminen on pantava täytäntöön muussa jäsenvaltiossa kuin alkuperäjäsenvaltiossa, tuomioistuin peruuttaa turvaamismääräyksen käyttämällä 52 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen hyväksytyllä täytäntöönpanosäädöksellä vahvistettua peruuttamislomaketta ja toimittaa peruutuksen 29 artiklan mukaisesti täytäntöönpanojäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle. Kyseinen viranomainen toteuttaa 23 artiklaa soveltaen tarvittavat toimet tapauksen mukaan peruutuksen tai lopettamisen täytäntöönpanemiseksi.

3. Edellä olevan 1 kohdan soveltamiseksi pääasiakanteen katsotaan tulleen vireillepannuksi
- a) ajankohtana, jona haastehakemus tai vastaava asiakirja jätetään tuomioistuimeen, edellyttäen, että velkoja ei ole sen jälkeen jättänyt ryhtymättä häneltä edellytettyihin toimiin haasteen antamiseksi tiedoksi velalliselle; tai
- b) jos asiakirja on annettava tiedoksi ennen sen jättämistä tuomioistuimeen, ajankohtana, jona tiedoksiannosta vastaava viranomainen ottaa asiakirjan vastaan, edellyttäen, että velkoja ei ole sen jälkeen jättänyt ryhtymättä häneltä edellytettyihin toimiin asiakirjan jättämiseksi tuomioistuimeen.

Tiedoksiannettavat asiakirjat on toimitettava ensimmäiseksi ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettulle tiedoksiannosta vastaavalle viranomaiselle.

*11 artikla***Ex-parte -menettely**

Velalliselle ei ilmoiteta turvaamismääräystä koskevasta hakemuksesta eikä häntä kuulla ennen määräyksen antamista.

*12 artikla***Velkojalta vaadittava vakuus**

1. Jos velkoja ei ole vielä saanut tuomiota, tuomioistuimessa tehtyä sovintoa tai virallista asiakirjaa, tuomioistuimen on ennen turvaamismääräyksen antamista vaadittava velkojaa antamaan määrältään riittävä vakuus, jolla estetään tässä asetuksessa säädetyn menettelyn väärinkäyttö ja turvataan velalliselle määräyksen johdosta mahdollisesti aiheutuvien vahinkojen korvaaminen siltä osin kuin velkoja on 13 artiklan nojalla vastuussa tällaisista vahingoista.

Tuomioistuin voi poikkeuksellisesti luopua ensimmäisessä alakohdassa säädetystä vaatimuksesta, jos se katsoo, että kyseisessä alakohdassa tarkoitettu vakuuden antaminen on asiaan liittyvissä olosuhteissa epäasianmukaista.

2. Jos velkoja on jo saanut tuomion, tuomioistuimessa tehdyn sovinnon tai virallisen asiakirjan, tuomioistuin voi ennen määräyksen antamista vaatia velkojaa antamaan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun vakuuden, jos se katsoo tämän olevan asiaan liittyvissä olosuhteissa tarpeen ja asianmukaista.

3. Jos tuomioistuin vaatii antamaan vakuuden tämän artiklan nojalla, sen on ilmoitettava velkojalle vaaditun vakuuden määrä sekä sen jäsenvaltion, jossa tuomioistuin sijaitsee, lainsäädännön nojalla hyväksyttävän vakuuden muodot. Tuomioistuimen on ilmoitettava velkojalle, että se antaa turvaamismääräyksen, kun vakuus on edellä mainittujen vaatimusten mukaisesti annettu.

*13 artikla***Velkojan vastuu**

1. Velkoja on vastuussa turvaamismääräyksestä velalliselle mahdollisesti aiheutuneesta, velkojan virheestä johtuvasta vahingosta. Todistustaakka on velallisella.

2. Seuraavissa tapauksissa oletetaan, että kyse on velkojan virheestä, ellei hän muuta osoita:

a) määräys peruutetaan siitä syystä, että velkoja ei ole pannut pääasiakannetta vireille, paitsi jos kyseinen laiminlyönti johtui siitä, että velallinen on maksanut vaatimuksen tai muusta osapuolten välisestä sovinnosta;

b) velkoja ei ole vapauttanut liiallisesti turvattua määrää velallisen käyttöön 27 artiklan mukaisesti;

c) myöhemmin todetaan, että määräyksen antaminen ei ollut asianmukaista tai että se oli asianmukainen vain pienemmän määrän osalta, koska velkoja ei ole noudattanut 16 artiklan mukaisia velvoitteitaan; tai

d) määräys peruutetaan tai sen täytäntöönpano lopetetaan siitä syystä, että velkoja ei ole noudattanut tämän asetuksen mukaisia asiakirjojen tiedoksianto- tai käännösvelvoitteitaan eikä velvoitetta korjata tiedoksiannon tai käännöksen puuttuminen.

3. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat pitää voimassa tai ottaa käyttöön kansallisessa lainsäädännössään muita vastuuperusteita tai -lajeja tai todistustaakkaa koskevia sääntöjä. Kaikkia muita velkojan vastuuta velalliseen nähden koskevia näkökohtia, joita ei nimenomaisesti käsitellä 1 tai 2 kohdassa, säännellään kansallisessa lainsäädännössä.

4. Velkojan vastuuseen sovelletaan täytäntöönpanojäsenvaltion lainsäädäntöä.

Jos tilit on turvattu useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa, velkojan vastuuseen sovelletaan sen täytäntöönpanojäsenvaltion lainsäädäntöä,

a) jossa velallisella on Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 864/2007 ⁽¹⁾ 23 artiklassa määritelty asuinpaikka, tai ellei tämä ehto täyty;

b) jolla on läheisin liittymä asiaan.

5. Tässä artiklassa ei vaikuta velkojan mahdolliseen vastuuseen pankkiin tai johonkin kolmanteen osapuoleen nähden.

14 artikla

Pyyntö tilitietojen hankkimiseksi

1. Jos velkoja on saanut jäsenvaltiossa täytäntöönpanokelpoisen tuomion, tuomioistuimessa tehdyn sovinnon tai virallisen asiakirjan, jossa velallista vaaditaan maksamaan velkojan vaatimus, ja velkojalla on syytä olettaa, että velallisella on yksi tai useampi tili tietyn jäsenvaltion pankissa, mutta hän ei tiedä pankin nimeä ja/tai osoitetta eikä IBAN- tai BIC-tunnusta taikka muuta pankin numeroa, jonka perusteella pankki on mahdollista tunnistaa, hän voi pyytää, että tuomioistuimelle, jolle turvaamismääräystä koskeva hakemus tehdään, pyytäisi täytäntöönpanojäsenvaltion tiedonhankintaviranomaista hankkimaan tiedot, joiden perusteella pankki ja velallisen tili tai tilit voidaan tunnistaa.

Sen estämättä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, velkoja voi tehdä kyseisessä alakohdassa tarkoitetun hakemuksen, kun tuomio, tuomioistuimessa tehty sovinto tai virallinen asiakirja ei ole vielä täytäntöönpanokelpoinen ja turvattava määrä on merkittävä ottaen huomioon asian kannalta olennaiset seikat, ja velkoja on esittänyt riittävät todisteet, joiden avulla tuomioistuin voi varmistua tilitietojen tarpeen kiireellisyydestä, koska on olemassa riski siitä, että ilman näitä tietoja velkojan velalliseen kohdistaman vaatimuksen täytäntöönpano todennäköisesti vaarantuu, mikä voisi johtaa velkojan taloudellisen tilanteen merkittävään heikkenemiseen.

2. Velkojan on esitettävä 1 kohdassa tarkoitettu pyyntö turvaamismääräystä koskevassa hakemuksessa. Velkojan on perusteltava, miksi hän olettaa, että velallisella on yksi tai useampi tili tietyn jäsenvaltion pankissa, ja toimitettava kaikki käytettävissään olevat asiaankuuluvat tiedot velallisesta ja turvattavasta tilistä tai turvattavista tileistä. Jos tuomioistuin, jolle turvaamismääräystä koskeva hakemus on tehty, katsoo, että velkojan pyyntö ei ole tarpeeksi perusteltu, se hylkää sen.

3. Kun tuomioistuin on vakuuttunut siitä, että velkojan pyyntö on perusteltu ja kaikki turvaamismääräyksen antamisen edellytykset ja vaatimukset täyttyvät, lukuun ottamatta 8 artiklan 2 kohdan d alakohdassa esitettyä tietovaatimusta ja tarvittaessa 12 artiklan mukaista vakuusvaatimusta, tuomioistuin toimittaa tietopyynnön täytäntöönpanojäsenvaltion tiedonhankintaviranomaiselle 29 artiklan mukaisesti.

4. Hankkiakseen 1 kohdassa tarkoitettut tiedot täytäntöönpanojäsenvaltion tiedotusviranomainen käyttää jotakin kyseisessä jäsenvaltiossa 5 kohdan nojalla käytettävissä olevaa menetelmää.

5. Kunkin jäsenvaltion on otettava kansallisessa lainsäädännössään käyttöön vähintään yksi seuraavista 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen hankintamenetelmistä:

a) kaikki sen alueella olevat pankit velvoitetaan ilmoittamaan tiedonhankintaviranomaisen pyynnöstä, onko velallisella tili kyseisessä pankissa;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 864/2007, annettu 11 päivänä heinäkuuta 2007, sopimukseen perustumattomiin velvoitteisiin sovellettavasta laista (Rooma II) (EUVL L 199, 31.7.2007, s. 40).

- b) tiedonhankintaviranomaiselle annetaan pääsy asiaankuuluviin tietoihin, jos kyseiset tiedot ovat viranomaisten ylläpitämässä rekistereissä tai muuten viranomaisten hallussa;
- c) jäsenvaltion tuomioistuimille annetaan mahdollisuus velvoittaa velallinen ilmoittamaan, missä jäsenvaltion alueella olevassa pankissa tai pankeissa hänellä on yksi tai useampi tili, jos tällaiseen veloitteeseen liitetään tuomioistuimen *ad personam* -määräys, jolla häntä kielletään nostamasta tai siirtämästä tilillään tai tileillään olevia varoja turvaamismääräyksellä turvattavaan määrään asti; tai
- d) käytetään muita mahdollisia menetelmiä, jotka ovat toimivia ja tehokkaita asiaankuuluvien tietojen hankkimiseksi edellyttäen, että ne eivät ole suhteettoman kalliita tai aikaa vieviä.

Jäsenvaltion käyttöön ottamasta menetelmästä riippumatta kaikkien tietojenhankintaan osallistuvien viranomaisten on toimittava ripeästi.

6. Heti kun täytäntöönpanojäsenvaltion tiedonhankintaviranomainen on hankkinut tilitiedot, se toimittaa ne kyseiset tiedot pyytäneelle tuomioistuimelle 29 artiklan mukaisesti.

7. Jos tiedonhankintaviranomainen ei pysty hankkimaan 1 kohdassa tarkoitettuja tietoja, se ilmoittaa asiasta pyynnön esittäneelle tuomioistuimelle. Jos turvaamismääräysshakemus hylätään kokonaisuudessaan tilitietojen puuttumisen perusteella, pyynnön esittävän tuomioistuimen on vapautettava viipymättä vakuus, jonka velkoja on mahdollisesti antanut 12 artiklan mukaisesti.

8. Jos tiedonhankintaviranomaiselle annetaan pankin ilmoittamia tietoja tai myönnetään pääsy viranomaisten ylläpitämässä rekistereissä tai muuten viranomaisten hallussa oleviin tilitietoihin tämän artiklan nojalla, ilmoitusta velalliselle hänen henkilötietojensa luovuttamisesta lykätään 30 päivällä sen estämiseksi, että varhainen ilmoitus velalliselle vaarantaisi turvaamismääräyksen vaikutuksen.

15 artikla

Korot ja kustannukset

1. Velkojan pyynnöstä turvaamismääräykseen on sisällytettävä vaatimukseen sovellettavan lainsäädännön mukaisesti määräyksen antamispäivään saakka kertyneet korot edellyttäen, että sisällyttäminen ei riko alkuperäjäsenvaltion lainsäädännön olennaisen tärkeitä pakottavia säännöksiä.

2. Jos velkoja on jo saanut tuomion, tuomioistuimessa tehdyn sovinnon tai virallisen asiakirjan, turvaamismääräykseen on velkojan pyynnöstä lisättävä myös tällaisen tuomion, sovinnon tai asiakirjan hankkimisesta aiheutuneet kustannukset, niiltä osin kuin on tehty päätös, että kyseisistä kustannuksista vastaa velallinen.

16 artikla

Rinnakkaiset hakemukset

1. Velkoja ei voi jättää turvaamismääräystä koskevia rinnakkaisia hakemuksia samaa velallista vastaan ja saman vaatimuksen turvaamiseksi samanaikaisesti usealle tuomioistuimelle.

2. Velkojan on turvaamismääräystä koskevassa hakemuksessaan ilmoitettava, onko hän tehnyt jollekin toiselle tuomioistuimelle tai viranomaiselle vastaavaa kansallista määräystä koskevan hakemuksen samaa velallista vastaan ja saman vaatimuksen turvaamiseksi tai onko hän jo saanut tällaisen määräyksen. Hänen on myös ilmoitettava kaikki tällaista määräystä koskevat hakemukset, jotka on hylätty siksi, että niitä ei voida ottaa tutkittavaksi tai ne ovat perusteettomia.

3. Jos velkoja saa vastaavan kansallisen määräyksen samaa velallista vastaan ja saman vaatimuksen turvaamiseksi turvaamismääräystä koskevan asian käsittelyn aikana, hänen on viipymättä ilmoitettava tuomioistuimelle tästä ja myönnetyin kansallisen määräyksen mahdollisesta myöhemmästä toteuttamisesta. Hänen on myös ilmoitettava tuomioistuimelle kaikista vastaavaa kansallista määräystä koskevista hakemuksista, jotka on hylätty siksi, että niitä ei voida ottaa tutkittavaksi tai ne ovat perusteettomia.

4. Jos tuomioistuimelle ilmoitetaan, että velkoja on jo saanut vastaavan kansallisen määräyksen, se harkitsee kaikki kyseiset olosuhteet huomioon ottaen, onko turvaamismääräyksen antaminen kokonaan tai osittain edelleen asianmukaista.

17 artikla

Päätös turvaamismääräystä koskevasta hakemuksesta

1. Tuomioistuimen, jolle turvaamismääräystä koskeva hakemus on tehty, on tarkistettava, että tässä asetuksessa säädetty edellytykset ja vaatimukset täyttyvät.

2. Tuomioistuin tekee päätöksensä hakemuksen johdosta viipymättä, kuitenkin viimeistään 18 artiklassa säädetyissä määräaajoissa.

3. Jos velkoja ei ole toimittanut kaikkia 8 artiklassa edellytettyjä tietoja, tuomioistuin voi antaa velkojalle mahdollisuuden täydentää tai oikaista hakemusta tuomioistuimen asettamassa määräajassa, paitsi jos on ilmeistä, ettei hakemusta voida ottaa tutkittavaksi tai se on perusteeton. Jos velkoja ei täydennä tai oikaise hakemusta tässä määräajassa, hakemus hylätään.

4. Turvaamismääräys annetaan 9 artiklassa tarkoitettujen todisteiden oikeuttaman ja asianomaiseen vaatimukseen sovellettavassa lainsäädännössä vahvistetun määräisenä, ja se sisältää tarvittaessa 15 artiklassa säädetyt korot ja/tai kustannukset.

Määräystä ei voida missään tapauksessa antaa velkojan hakemuksessaan ilmoittamaa määrää suurempana.

5. Soveltamista koskevasta päätöksestä ilmoitetaan velkojalle alkuperäjäsenvaltion lainsäädännössä vastaavia kansallisia määräyksiä varten säädetyn menettelyn mukaisesti.

18 artikla

Turvaamismääräystä koskevasta hakemuksesta tehtävän päätöksen määräajat

1. Jos velkoja ei vielä ole saanut tuomiota, tuomioistuimessa tehtyä sovintoa tai virallista asiakirjaa, tuomioistuin antaa päätöksensä kymmenennen työpäivän loppuun mennessä siitä, kun velkoja jätti hakemuksensa tai tapauksen mukaan täydensi sitä.

2. Jos velkoja on jo saanut tuomion, tuomioistuimessa tehdyn sovinnon tai virallisen asiakirjan, tuomioistuin antaa päätöksensä viidennen työpäivän loppuun mennessä siitä, kun velkoja jätti hakemuksensa tai tapauksen mukaan täydensi sitä.

3. Jos tuomioistuin katsoo 9 artiklan 2 kohdan mukaisesti, että velkojaa ja tapauksen mukaan hänen todistajiaan on tarpeen kuulla suullisessa käsittelyssä, tuomioistuin järjestää kuulemisen viipymättä ja antaa päätöksensä kuulemisen jälkeisen viidennen työpäivän loppuun mennessä.

4. Tämän artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa asetettuja määräaikoja sovelletaan 12 artiklassa tarkoitetuissa tilanteissa päätökseen, jossa velkojaa vaaditaan antamaan vakuus. Tuomioistuin tekee päätöksensä turvaamismääräystä koskevasta hakemuksesta viipymättä sen jälkeen, kun velkoja on antanut vaaditun vakuuden.

5. Sen estämättä, mitä tämän artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa säädetään, tuomioistuin tekee 14 artiklassa tarkoitetuissa tilanteissa päätöksensä viipymättä saatuaan 14 artiklan 6 tai 7 kohdassa tarkoitettut tiedot, edellyttäen, että velkoja on siihen mennessä antanut mahdollisesti vaaditun vakuuden.

19 artikla

Turvaamismääräyksen lomake ja sisältö

1. Turvaamismääräys annetaan käyttäen 52 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen hyväksytyllä täytäntöönpanosäädöksellä vahvistettua lomaketta ja varustetaan tuomioistuimen leimalla, allekirjoituksella ja/tai muulla todennuksella. Lomake muodostuu kahdesta osasta:

- a) A-osa sisältää 2 kohdassa esitetyt tiedot, jotka annetaan pankille, velkojalle ja velalliselle, ja
- b) B-osa sisältää 3 kohdassa esitetyt tiedot, jotka 2 kohdan mukaisten tietojen ohella annetaan velkojalle ja velalliselle.

2. A-osassa on oltava seuraavat tiedot:

- a) tuomioistuimen nimi ja osoite sekä asian viitenumero;
- b) velkojaa koskevat tiedot siten kuin on ilmoitettu 8 artiklan 2 kohdan b alakohdassa;
- c) velallista koskevat tiedot siten kuin on ilmoitettu 8 artiklan 2 kohdan c alakohdassa;
- d) sen pankin nimi ja osoite, jota määräys koskee;
- e) turvattavan tilin tai turvattavien tilien numero(t), jos velkoja on antanut hakemuksessa velallisen pankkitilin numeron, ja tarvittaessa maininta siitä, onko velallisen samassa pankissa olevat muut mahdolliset tilit turvattava;
- f) tarvittaessa maininta siitä, että yhden tai useamman turvattavan tilin numero saatiin 14 artiklan mukaisella pyynnöllä ja että pankki saa tämän tilinumeron tai nämä tilinumerot tarvittaessa täytäntöönpanojäsenvaltion tiedonhankintaviranomaiselta 24 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan nojalla;
- g) turvaamismääräyksellä turvattava määrä;
- h) määräys pankille toteuttaa turvaamismääräys 24 artiklan mukaisesti;
- i) määräyksen antamispäivä;
- j) jos velkoja on antanut hakemuksessaan tilinumeron 8 artiklan 2 kohdan n alakohdan mukaisesti, 24 artiklan 3 kohdan mukainen valtuutus pankille vapauttaa ja siirtää, jos velallinen sitä pyytää ja jos se on mahdollista täytäntöönpanojäsenvaltion lainsäädännön nojalla, varoja määräyksessä mainittuun määrään saakka turvattavalta tililtä tilille, jonka velkoja on maininnut hakemuksessaan;
- k) tieto siitä, mistä löytyy sähköinen versio lomakkeesta 25 artiklan mukaisen ilmoituksen tekemiseksi.

3. B-osassa on oltava seuraavat tiedot:
- a) kuvaus asian kohteesta ja tuomioistuimen perustelut määräyksen antamiseksi;
 - b) velkojan mahdollisesti antaman vakuuden määrä;
 - c) tarvittaessa määräaika pääasiakanteen vireillepanolle ja vireillepanoa koskevien todisteiden toimittamiselle määräyksen antavalle tuomioistuimelle;
 - d) tarvittaessa maininta siitä, mitkä asiakirjat on käännettävä 49 artiklan 1 kohdan toisen virkkeen mukaisesti;
 - e) tarvittaessa maininta siitä, että velkoja on vastuussa määräyksen täytäntöönpanon vireille saattamisesta ja näin ollen tarvittaessa maininta siitä, että velkoja on vastuussa sen toimittamisesta täytäntöönpanojäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle 23 artiklan 3 kohdan mukaisesti sekä velalliselle tiedoksi antamisen vireille saattamisesta 28 artiklan 2, 3 ja 4 kohdan mukaisesti; ja
 - f) tiedot velallisen käytettävissä olevista oikeussuojakeinoista.
4. Jos turvaamismääräys koskee eri pankeissa olevia tilejä, kunkin pankin osalta on täytettävä erillinen lomake (A-osa 2 kohdan mukaisesti). Tällaisessa tapauksessa velkojalle ja velalliselle tarkoitettuun lomakkeeseen (A- ja B-osa 2 ja 3 kohdan mukaisesti) on sisällytettävä luettelo kaikista pankeista, joita asia koskee.

20 artikla

Turvaamisen kesto

Turvaamismääräyksellä turvatut varat ovat turvattuina kyseisen määräyksen tai myöhemmin 4 luvun mukaisesti kyseiseen määräykseen tehdyn muutoksen tai rajoituksen mukaisesti:

- a) kunnes määräys peruutetaan;
- b) kunnes määräyksen täytäntöönpano lopetetaan; tai
- c) kunnes velkojan saaman ja turvaamismääräyksellä turvatuksi tarkoitettuun vaatimukseen liittyvän tuomion, tuomioistuimessa tehdyn sovinnon tai virallisen asiakirjan täytäntöönpanoa koskeva toimenpide on tullut voimaan turvaamismääräyksellä turvattujen varojen osalta.

21 artikla

Turvaamismääräyshakemuksen hylkäämistä koskeva muutoksenhaku

1. Velkojalla on oikeus hakea muutosta tuomioistuimen päätökseen, jolla hänen turvaamismääräyshakemuksensa on joko kokonaan tai osittain hylätty.
2. Muutosta on haettava 30 päivän kuluessa siitä päivästä, jona 1 kohdassa tarkoitettu päätöksestä ilmoitettiin velkojalle. Muutosta on haettava siltä tuomioistuimelta, jonka kyseinen jäsenvaltio on ilmoittanut komissiolle 50 artiklan 1 kohdan d alakohdan nojalla.
3. Jos turvaamismääräyshakemus on hylätty kokonaan, muutosta käsitellään *ex-parte* -menettelyssä, kuten 11 artiklassa säädetään.

3 LUKU

TURVAAMISMÄÄRÄYKSEN TUNNUSTAMINEN, TÄYTÄNTÖÖNPANOKELPOISUUS JA TÄYTÄNTÖÖNPANO

22 artikla

Tunnustaminen ja täytäntöönpanokelpoisuus

Jäsenvaltiossa tämän asetuksen mukaisesti annettu turvaamismääräys on tunnustettava muissa jäsenvaltioissa edellyttämättä erityisiä menettelyjä, ja se on täytäntöönpanokelpoinen toisessa jäsenvaltiossa ilman, että sitä on tarpeen julistaa täytäntöönpanokelpoiseksi.

23 artikla

Turvaamismääräyksen täytäntöönpano

1. Jollei tämän luvun säännöksistä muuta johdu, turvaamismääräys pannaan täytäntöön vastaavien kansallisten määräysten täytäntöönpanoon täytäntöönpanojäsenvaltiossa sovellettavien menettelyjen mukaisesti.
2. Kaikkien määräyksen täytäntöönpanoon osallistuvien viranomaisten on toimittava viipymättä.
3. Jos turvaamismääräys on annettu muussa kuin täytäntöönpanojäsenvaltiossa, määräyksen A-osa, kuten 19 artiklan 2 kohdassa esitetään, sekä tyhjä vakiolomake 25 artiklan mukaista ilmoitusta varten toimitetaan tämän artiklan 1 kohdan soveltamiseksi täytäntöönpanojäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle 29 artiklan mukaisesti.

Toimittamisen suorittaa määräyksen antanut tuomioistuin tai velkoja riippuen siitä, kuka alkuperäjäsenvaltion lainsäädännön mukaan on vastuussa täytäntöönpanomenettelyn vireille saattamisesta.

4. Turvaamismääräykseen on tarvittaessa liitettävä käännös tai translitterointi täytäntöönpanojäsenvaltion viralliselle kielelle, tai jos kyseisessä jäsenvaltiossa on useampia virallisia kieliä, sen paikan viralliselle kielelle tai yhdelle virallisista kielistä, jossa määräys on tarkoitus toteuttaa. Määräyksen antanut tuomioistuin laatii käännöksen tai translitteroinnin 19 artiklassa tarkoitetun vakiolomakkeen asianmukaista kieliversiota käyttäen.
5. Täytäntöönpanojäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on toteutettava kansallisessa lainsäädännössään edellytetyt toimet määräyksen panemiseksi täytäntöön.
6. Jos turvaamismääräys koskee useampaa kuin yhtä pankkia samassa jäsenvaltiossa tai eri jäsenvaltioissa, asianomaisen täytäntöönpanojäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle on toimitettava kunkin pankin osalta erillinen lomake 19 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

24 artikla

Turvaamismääräyksen toteuttaminen

1. Pankin, jolle turvaamismääräys on osoitettu, on toteutettava se viipymättä määräyksen vastaanotettuaan tai, jos täytäntöönpanojäsenvaltion lainsäädännössä niin säädetään, vastaanotettuaan vastaavan määräyksen turvaamismääräyksen toteuttamisesta.
2. Turvaamismääräyksen toteuttamiseksi, jollei 31 artiklan säännösten soveltamisesta muuta johdu, pankin on turvattava määräyksessä mainittu määrä joko
 - a) varmistamalla, että kyseistä määrää ei siirretä tai nosteta määräyksessä mainitulta tai 4 kohdan mukaisesti yksilöidyltä yhdeltä tai useammalta tililtä; tai
 - b) jos kansallinen lainsäädäntö sitä edellyttää, siirtämällä kyseinen määrä erityiselle turvaamistarkoitusta palvelevalle tilille.

Lopullisesta turvattavasta määrästä saatetaan selvittää liiketoimia, jotka ovat jo vireillä sillä hetkellä, kun pankki vastaanottaa turvaamismääräyksen tai vastaavan määräyksen. Vireillä olevat liiketoimet voidaan kuitenkin ottaa huomioon vain, kun ne selvitetään ennen kuin pankki antaa 25 artiklan mukaisen ilmoituksen 25 artiklan 1 kohdassa vahvistettujen määräaikojen puitteissa.

3. Sen estämättä, mitä 2 kohdan a alakohdassa säädetään, pankilla on oikeus velallisen pyynnöstä vapauttaa turvattuja varoja ja siirtää nuo varat määräyksessä mainitulle velkojan tilille velkojan vaatimuksen maksamiseksi, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) tällaisesta pankin oikeudesta on määräyksessä erityisesti mainittu 19 artiklan 2 kohdan j alakohdan mukaisesti;
- b) täytäntöönpanojäsenvaltion lainsäädäntö mahdollistaa tällaisen vapauttamisen ja siirtämisen; ja
- c) samaa tiliä koskevia kilpailevia turvaamismääräyksiä ei ole.

4. Jos turvaamismääräyksessä ei yksilöidä velallisen pankkitilin numeroa tai pankkitilien numeroita, vaan annetaan ainoastaan velallisen nimi ja muita häneen liittyviä tietoja, pankin tai määräyksen täytäntöönpanosta vastaavan muun elimen on tunnistettava velallisen tili tai tilit määräyksessä mainitussa pankissa.

Mikäli pankin tai muun elimen ei ole mahdollista varmuudella tunnistaa velallisen tiliä turvaamismääräyksessä olevien tietojen perusteella, pankin on

- a) hankittava tilinumero tai tilinumerot täytäntöönpanojäsenvaltion tiedonhankintaviranomaiselta, jos turvaamismääräyksessä on 19 artiklan 2 kohdan f alakohdan mukainen maininta siitä, että turvattavan tilin numero tai turvattavien tilien numerot saatiin 14 artiklan mukaisella pyynnöllä, ja
- b) jätettävä turvaamismääräys toteuttamatta kaikissa muissa tapauksissa.

5. Määräyksen toteuttaminen ei vaikuta 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettulla tilillä tai tarkoitetuilla tileillä oleviin varoihin, jotka ylittävät turvaamismääräyksessä mainitun määrän.

6. Jos 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettulla tilillä tai tarkoitetuilla tileillä olevat varat ovat turvaamismääräyksen toteuttamishetkellä riittämättömät turvaamaan määräyksessä mainitun määrän kokonaisuudessaan, määräys toteutetaan ainoastaan tilillä tai tileillä käytettävissä olevien määrien osalta.

7. Jos turvaamismääräys koskee useita velallisen tilejä samassa pankissa ja näillä tileillä olevat varat ylittävät määräyksessä mainitun määrän, määräys toteutetaan seuraavaa etusijajärjestyksen mukaisesti:

- a) yksin velallisen nimissä olevat säästötilit;
- b) yksin velallisen nimissä olevat käyttötilit;
- c) yhteisissä nimissä olevat säästötilit, jollei 30 artiklasta muuta johdu;
- d) yhteisissä nimissä olevat käyttötilit, jollei 30 artiklasta muuta johdu.

8. Jos 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettulla tilillä tai tarkoitetuilla tileillä olevat varat eivät ole turvaamismääräyksessä ilmoitetussa valuutassa, pankin on muunnettava määräyksessä mainittu määrä kyseisten varojen valuuttaan käyttäen määräyksen toteuttamispäivänä ja -hetkenä voimassa olevaa kyseisen valuutan Euroopan keskuspankin valuuttaviitekursia tai täytäntöönpanojäsenvaltion keskuspankin myyntikurssia ja turvattava vastaava määrä kyseisten varojen valuutassa.

25 artikla

Ilmoitus varojen turvaamisesta

1. Turvaamismääräyksen toteuttamista seuraavan kolmannen työpäivän loppuun mennessä pankin tai muun määräyksen täytäntöönpanosta täytäntöönpanojäsenvaltiossa vastaavan elimen on annettava 52 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen hyväksytyllä täytäntöönpanosäädöksellä vahvistettua ilmoituslomaketta käyttäen ilmoitus siitä, onko velallisen tiliä tai tilejä turvattu ja missä määrin, ja jos on, minä päivänä määräys on toteutettu. Jos pankki tai muu elin ei poikkeuksellisesti pysty antamaan ilmoitusta kolmen työpäivän kuluessa, sen on annettava ilmoitus mahdollisimman pian ja viimeistään turvaamismääräyksen toteuttamista seuraavan kahdeksannen työpäivän loppuun mennessä.

Ilmoitus on viipymättä toimitettava 2 ja 3 kohdan mukaisesti.

2. Jos määräys on annettu täytäntöönpanojäsenvaltiossa, pankin tai muun määräyksen täytäntöönpanosta vastaavan elimen on toimitettava ilmoitus määräyksen antaneelle tuomioistuimelle 29 artiklan mukaisesti ja velkojalle saantitodistuksella osoitettavana kirjattuna kirjeenä tai vastaavaa sähköistä viestintäkeinoa käyttäen.

3. Jos määräys on annettu muussa jäsenvaltiossa kuin täytäntöönpanojäsenvaltiossa, ilmoitus on toimitettava täytäntöönpanojäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle 29 artiklan mukaisesti, jollei tämä sama viranomainen ole antanut sitä.

Ensimmäisen työpäivän loppuun mennessä ilmoituksen vastaanottamisesta tai antamisesta kyseisen viranomaisen on toimitettava ilmoitus määräyksen antaneelle tuomioistuimelle 29 artiklan mukaisesti ja velkojalle saantitodistuksella osoitettavana kirjattuna kirjeenä tai vastaavaa sähköistä viestintäkeinoa käyttäen.

4. Pankin tai muun turvaamismääräyksen täytäntöönpanosta vastaavan elimen on velallisen pyynnöstä ilmoitettava velalliselle määräyksen yksityiskohdat. Pankki tai elin voi ilmoittaa ne myös ilman pyyntöä.

26 artikla

Pankin vastuu

Pankin vastuu tämän asetuksen mukaisten velvoitteiden noudattamatta jättämisestä määräytyy täytäntöönpanojäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti.

27 artikla

Velkojan velvollisuus pyytää liiallisesti turvutun määrän vapauttamista

1. Velkojan velvollisuutena on toteuttaa tarpeelliset toimet varmistaakseen, että määrä, joka turvaamismääräyksen toteuttamisen jälkeen ylittää turvaamismääräyksessä mainitun määrän, vapautetaan velallisen käyttöön,

a) jos määräys koskee useita tilejä samassa jäsenvaltiossa tai eri jäsenvaltioissa, tai

b) jos määräys on annettu sen jälkeen, kun yksi tai useampi vastaava kansallinen määräys on toteutettu samaa velallista vastaan ja saman vaatimuksen turvaamiseksi.

2. Velkojan on liiallisesti turvattua määrää koskevan 25 artiklan mukaisen ilmoituksen vastaanottamista seuraavan kolmannen työpäivän loppuun mennessä mahdollisimman nopein keinoin ja käyttäen 52 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen hyväksytyllä täytäntöönpanosäädöksellä vahvistettua liiallisesti turvattun määrän vapauttamista koskevaa lomaketta, esitettävä pyyntö määrän vapauttamisesta velallisen käyttöön sen täytäntöönpanojäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, jossa liiallinen turvaaminen on tapahtunut.

Kyseisen viranomaisen on pyynnön vastaanotettuaan viipymättä määrättävä kyseistä pankkia toteuttamaan liiallisesti turvattun määrän vapauttaminen. Edellä olevaa 24 artiklan 7 kohtaa sovelletaan tarvittaessa käännettyssä etusijajärjestyksessä.

3. Tämä artikla ei estä jäsenvaltiota säätämästä kansallisessa lainsäädännössään, että kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisen täytäntöönpanoviranomaisen on käynnistettävä omasta aloitteestaan liiallisesti turvattun määrän vapauttaminen tuon jäsenvaltion alueella olevalta tililtä.

28 artikla

Tiedoksianto velalliselle

1. Turvaamismääräys, muut tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitetut asiakirjat ja 25 artiklan mukainen ilmoitus on annettava velalliselle tiedoksi tämän artiklan mukaisesti.

2. Jos velallisen kotipaikka on alkuperäjäsenvaltiossa, turvaamismääräys annetaan tiedoksi kyseisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti. Riippuen siitä, kuka alkuperäjäsenvaltion lainsäädännön mukaan on vastuussa tiedoksiantamisen vireille saattamisesta, määräyksen antaneen tuomioistuimen tai velkojan on saatettava tiedoksiantaminen vireille kolmannen työpäivän loppuun mennessä määrän turvaamisesta annetun 25 artiklan mukaisen ilmoituksen vastaanottamisesta.

3. Jos velallisen kotipaikka on muussa jäsenvaltiossa kuin alkuperäjäsenvaltiossa, määräyksen antaneen tuomioistuimen tai velkojan – riippuen siitä, kuka alkuperäjäsenvaltion lainsäädännön mukaan on vastuussa tiedoksiantamisen vireille saattamisesta – on kolmannen työpäivän loppuun mennessä määrän turvaamisesta annetun 25 artiklan mukaisen ilmoituksen vastaanottamisesta toimitettava tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetut asiakirjat 29 artiklan mukaisesti sen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, jossa velallisen kotipaikka on. Tuon viranomaisen on toteutettava viipymättä tarpeelliset toimet, jotta tiedoksianto velalliselle toimitetaan velallisen kotipaikan jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti.

Jos velallisen kotipaikan jäsenvaltio on ainoa täytäntöönpanojäsenvaltio, tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitetut asiakirjat toimitetaan tuon jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle samaan aikaan turvaamismääräyksen toimittamisen kanssa 23 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Tällaisessa tapauksessa tämän toimivaltaisen viranomaisen on saatettava kaikkien tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen asiakirjojen tiedoksiantaminen vireille kolmannen työpäivän loppuun mennessä määrän turvaamisen osoittavan 25 artiklan mukaisen ilmoituksen vastaanottamisesta.

Kyseisen toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava velalliselle suoritettun tiedoksiantamisen tulos turvaamismääräyksen antaneelle tuomioistuimelle tai velkojalle riippuen siitä, kuka toimitti tiedoksiannettavat asiakirjat.

4. Jos velallisen kotipaikka on kolmannessa valtiossa, tiedoksianto toimitetaan alkuperäjäsenvaltiossa sovellettavien kansainvälisten tiedoksiantoa koskevien sääntöjen mukaisesti.

5. Velalliselle on annettava tiedoksi seuraavat asiakirjat, ja niihin on tarvittaessa liitettävä käännös tai translitterointi 49 artiklan 1 kohdassa säädetyn mukaisesti:

a) turvaamismääräys käyttäen 19 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitetun lomakkeen A- ja B-osaa;

- b) velkojen tuomioistuimelle toimittama turvaamismääräystä koskeva hakemus;
- c) jäljennökset kaikista asiakirjoista, jotka velkoja on toimittanut tuomioistuimelle määräyksen saamista varten.

6. Jos turvaamismääräys koskee useampaa kuin yhtä pankkia, velalliselle annetaan tiedoksi tämän artiklan mukaisesti vain ensimmäinen 25 artiklan mukainen ilmoitus määrien turvaamisesta. Mahdolliset myöhemmät 25 artiklan mukaiset ilmoitukset on toimitettava velalliselle viipymättä.

29 artikla

Asiakirjojen toimittaminen

1. Kun tässä asetuksessa säädetään asiakirjojen toimittamisesta tämän artiklan mukaisesti, toimittaminen voi tapahtua millä tahansa sopivalla tavalla edellyttäen, että vastaanotetun asiakirjan sisältö vastaa täysin toimitetun asiakirjan sisältöä ja että kaikki sen sisältämä tieto on helposti luettavissa.

2. Asiakirjat tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti vastaanottaneen tuomioistuimen tai viranomaisen on asiakirjan vastaanottamispäivää seuraavan työpäivän päättymiseen mennessä lähetettävä asiakirjat toimittaneelle viranomaiselle, velkojalle tai pankille vastaanottotodistus nopeinta mahdollista toimitustapaa ja 52 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoo-antavaa menettelyä noudattaen hyväksytyllä täytäntöönpanosäädöksellä vahvistettua vakiolomaketta käyttäen.

30 artikla

Yhteis- ja hallintatilien turvaaminen

Sellaisilla tileillä olevat varat, jotka pankin rekisterien mukaan eivät ole yksinomaan velallisen hallussa tai velallisen puolesta kolmannen hallussa tai kolmannen puolesta velallisen hallussa, voidaan tämän asetuksen nojalla turvata vain siinä määrin kuin tällaiset tilit voidaan turvata täytäntöönpanojäsenvaltion lainsäädännön nojalla.

31 artikla

Turvaamisesta vapautettavat määrät

1. Määrät, jotka vapautetaan ulosotosta täytäntöönpanojäsenvaltion lainsäädännön nojalla, on vapautettava turvaamisesta tätä asetusta sovellettaessa.

2. Jos täytäntöönpanojäsenvaltion lainsäädännön mukaan 1 kohdassa tarkoitetut määrät vapautetaan ulosotosta velallisen pyytämättä, määrien vapauttamisesta kyseisessä jäsenvaltiossa vastaavan elimen on omasta aloitteestaan vapautettava asianomaiset määrät turvaamisesta.

3. Jos täytäntöönpanojäsenvaltion lainsäädännön mukaan tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetut määrät vapautetaan ulosotosta velallisen pyynnöstä, määrät on vapautettava turvaamisesta velallisen hakemuksesta 34 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti.

32 artikla

Turvaamismääräyksen etusija-asema

Turvaamismääräyksellä tulisi olla sama asema kuin vastaavalla kansallisella määräyksellä täytäntöönpanojäsenvaltiossa mahdollisesti on.

4 LUKU

OIKEUSSUOJAKEINOT

33 artikla

Velallisen oikeussuojakeinot turvaamismääräystä vastaan

1. Turvaamismääräys on peruutettava tai sitä on tapauksen mukaan muutettava velallisen hakemuksesta alkuperäjäsenvaltion toimivaltaiselle tuomioistuimelle sillä perusteella, että

- a) tässä asetuksessa säädetyt edellytykset tai vaatimukset eivät täyttyneet;
- b) määräystä, 25 artiklan mukaista ilmoitusta ja/tai muita 28 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuja asiakirjoja ei ollut annettu velalliselle tiedoksi 14 päivän kuluessa hänen tilinsä tai tiliensä turvaamisesta;
- c) velalliselle 28 artiklan mukaisesti tiedoksi annetut asiakirjat eivät täyttäneet 49 artiklan 1 kohdassa säädettyjä kielivaatimuksia;
- d) turvattuja määriä, jotka ylittävät määräyksen määrän, ei ole vapautettu 27 artiklan mukaisesti;
- e) vaatimus, jonka täytäntöönpanon velkoja pyrki turvaamaan määräyksellä, on maksettu kokonaan tai osittain;
- f) pääasiassa annetussa tuomiossa on hylätty vaatimus, jonka täytäntöönpanon velkoja pyrki turvaamaan määräyksellä; tuomio on kumottu; tai
- g) pääasiassa annettu tuomio, tuomioistuimessa tehty sovinto tai virallinen asiakirja, jonka täytäntöönpanon velkoja pyrki turvaamaan määräyksellä, on julistettu mitättömäksi.

2. Edellä olevan 12 artiklan mukaista vakuutta koskevaa päätöstä on tarkasteltava uudelleen velallisen hakemuksesta alkuperäjäsenvaltion toimivaltaiselle tuomioistuimelle sillä perusteella, että kyseisessä artiklassa asetetut edellytykset tai vaatimukset eivät täyttyneet.

Jos tuomioistuin vaatii mainitun oikeussuojakeinon perusteella velkojaa antamaan vakuuden tai lisävakuuden, sovelletaan tarvittaessa 12 artiklan 3 kohtaa ja tuomioistuin ilmoittaa, että turvaamismääräys peruutetaan tai sitä muutetaan, jos vaadittua (lisä)vakuutta ei anneta tuomioistuimen asettamassa määräajassa.

3. Oikeussuojakeino, jota on haettu 1 kohdan b alakohdan nojalla, on myönnettävä, paitsi jos tiedoksiannon toimittamatta jättäminen korjataan 14 päivän kuluessa siitä, kun velkojalle on ilmoitettu 1 kohdan b alakohdan mukaisesta velallisen oikeussuojakeino koskevasta hakemuksesta.

Ellei tiedoksiannon toimittamatta jättämistä ole jo korjattu muulla tavoin, sen arvioimiseksi, olisiko 1 kohdan b alakohdan mukainen velallisen oikeussuojakeino myönnettävä, tiedoksiannon toimittamatta jättäminen katsotaan korjatuksi,

- a) jos velkoja pyytää alkuperäjäsenvaltion lainsäädännön mukaan tiedoksiannosta vastaavaa elintä antamaan asiakirjat velalliselle tiedoksi; tai
- b) kun velallinen on ilmoittanut oikeussuojakeino koskevassa hakemuksessaan, että hän suostuu noutamaan asiakirjat alkuperäjäsenvaltion tuomioistuimesta ja kun velkoja, joka vastaa käännösten toimittamisesta, toimittaa tuomioistuimelle 49 artiklan 1 a kohdan mukaan tarvittavat käännökset.

Alkuperäjäsenvaltion lainsäädännön mukaan tiedoksiannosta vastaavan elimen on annettava velkojan tämän kohdan a alakohdan toisen alakohdan mukaisesta pyynnöstä asiakirjat viipymättä tiedoksi velalliselle saantitodistuksella osoitettavalla kirjatulla kirjeellä osoitteeseen, jonka velallinen on ilmoittanut tämän artiklan 5 kohdan mukaisesti.

Jos velkoja oli vastuussa 28 artiklassa tarkoitetun asiakirjojen tiedoksiantamisen vireille saattamisesta, tiedoksiannon toimittamatta jättäminen voidaan korjata vain, jos velkoja osoittaa toteuttaneensa kaikki vaaditut toimenpiteet asiakirjojen tiedoksiantamiseksi jo alun alkaen.

4. Oikeussuojakeino, jota on haettu 1 kohdan c alakohdan nojalla, on myönnettävä, paitsi jos velkoja toimittaa velalliselle tämän asetuksen nojalla vaadittavat käännökset 14 työpäivän kuluessa siitä, kun hänelle on ilmoitettu 1 kohdan c alakohdan mukaisesta velallisen oikeussuojakeinoa koskevasta hakemuksesta.

Edellä olevan 3 kohdan toista ja kolmatta alakohtaa sovelletaan soveltuvin osin.

5. Velallisen on 1 kohdan b ja c alakohdan mukaisessa oikeussuojakeinoa koskevassa hakemuksessa ilmoitettava osoite, johon 28 artiklassa tarkoitetut asiakirjat ja käännökset voidaan lähettää tämän artiklan 3 ja 4 kohdan mukaisesti, tai vaihtoehtoisesti ilmoitettava, että hän suostuu noutamaan kyseiset asiakirjat alkuperäjäsenvaltion tuomioistuimesta.

34 artikla

Velallisen oikeussuojakeinot turvaamismääräyksen täytäntöönpanoa vastaan

1. Sen estämättä, mitä 33 ja 35 artiklassa säädetään, velallisen hakemuksesta täytäntöönpanojäsenvaltion toimivaltaiselle tuomioistuimelle, tai jos kansallisessa lainsäädännössä niin säädetään, toimivaltaiselle täytäntöönpanoviranomaiselle, turvaamismääräyksen täytäntöönpano kyseisessä jäsenvaltiossa on

a) rajoitettava sen perusteella, että tietyt tilillä säilytetyt määrät tulisi vapauttaa ulosotosta 31 artiklan 3 kohdan mukaisesti tai ulosotosta vapautettuja määriä ei ole 31 artiklan 2 kohdan mukaisesti otettu lainkaan tai asianmukaisesti huomioon turvaamismääräyksen toteuttamisessa; tai

b) lopetettava sen perusteella, että

i) turvattu pankkitili on rajattu tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle 2 artiklan 3 ja 4 kohdan nojalla;

ii) tuomion, tuomioistuimessa tehdyn sovinnon tai virallisen asiakirjan, jonka täytäntöönpanon velkoja pyrki turvaamaan määräyksellä, täytäntöönpanosta on kieltäydytty täytäntöönpanojäsenvaltiossa;

iii) tuomion, jonka täytäntöönpanon velkoja pyrki turvaamaan määräyksellä, täytäntöönpanokelpoisuus on keskeytetty alkuperäjäsenvaltiossa; tai

iv) edellä olevan 33 artiklan 1 kohdan b, c, d, e, f tai g alakohtaa sovelletaan. Edellä olevan 33 artiklan 3, 4 ja 5 kohtaa sovelletaan tarvittaessa.

2. Velallisen hakemuksesta täytäntöönpanojäsenvaltion toimivaltaiselle tuomioistuimelle turvaamismääräyksen täytäntöönpano kyseisessä jäsenvaltiossa lopetetaan, jos se on selvästi vastoin täytäntöönpanojäsenvaltion oikeusjärjestyksen perusteita (ordre public).

35 artikla

Muut velallisen ja velkojan saatavilla olevat oikeussuojakeinot

1. Velallinen tai velkoja voi pyytää turvaamismääräyksen antanutta tuomioistuinta muuttamaan määräystä tai peruuttamaan sen sillä perusteella, että määräyksen antamisen perustana olleet seikat ovat muuttuneet.
2. Turvaamismääräyksen antanut tuomioistuin voi myös alkuperäjäsenvaltion lainsäädännön sen salliessa omasta aloitteestaan muuttaa määräystä tai peruuttaa sen muuttuneiden olosuhteiden vuoksi.
3. Velallinen ja velkoja voivat sillä perusteella, että he ovat sopineet asian, pyytää yhteisesti turvaamismääräyksen antanutta tuomioistuinta peruuttamaan määräyksen tai muuttamaan sitä, tai täytäntöönpanojäsenvaltion toimivaltaista tuomioistuinta tai, jos kansallisessa lainsäädännössä niin säädetään, täytäntöönpanojäsenvaltion toimivaltaista täytäntöönpanoviranomaista lopettamaan määräyksen täytäntöönpanon tai rajoittamaan sitä.
4. Velkoja voi pyytää täytäntöönpanojäsenvaltion toimivaltaista tuomioistuinta tai, jos kansallisessa lainsäädännössä niin säädetään, kyseisen jäsenvaltion toimivaltaista täytäntöönpanoviranomaista muuttamaan turvaamismääräyksen täytäntöönpanoa kyseisessä jäsenvaltiossa 31 artiklan mukaisesti sovellettavan vapautuksen mukauttamiseksi sillä perusteella, että muita vapautuksia on jo sovellettu riittävässä määrin yhdessä tai useammassa muussa jäsenvaltiossa sijaitsevaan yhteen tai useampaan tiliin liittyen, minkä vuoksi mukautus on asianmukainen.

36 artikla

Menettely, jota sovelletaan 33, 34 ja 35 artiklan mukaisiin oikeussuojakeinoihin

1. Hakemus, joka koskee 33, 34 tai 35 artiklan mukaista oikeussuojakeinoa, on tehtävä käyttäen 52 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoo-antavaa menettelyä noudattaen hyväksytyllä täytäntöönpanosäädöksellä vahvistettua oikeussuojakeinolomaketta. Hakemus voidaan tehdä milloin tahansa ja toimittaa mitä tahansa sen jäsenvaltion menettelysäännöissä, jossa hakemus tehdään, hyväksyttyä viestintäkeinoa käyttäen, myös sähköisesti.
2. Hakemuksesta on ilmoitettava toiselle osapuolelle.
3. Lukuun ottamatta tapauksia, joissa velallinen on toimittanut hakemuksen 34 artiklan 1 kohdan a alakohdan tai 35 artiklan 3 kohdan nojalla, hakemusta koskeva päätös on tehtävä sen jälkeen, kun kummallekin osapuolelle on annettu tilaisuus esittää kantansa, mukaan lukien sellaisin asianmukaisin viestintätekniikan keinoin, jotka ovat käytettävissä ja hyväksytyjä kunkin kyseisen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön nojalla.
4. Päätös on tehtävä viipymättä mutta viimeistään 21 päivän kuluttua siitä, kun tuomioistuin tai, jos kansallisessa lainsäädännössä niin säädetään, toimivaltainen täytäntöönpanoviranomainen on saanut kaikki päätöksensä tekemiseksi tarvittavat tiedot. Päätöksestä on ilmoitettava osapuolille.
5. Päätös turvaamismääräyksen peruuttamisesta tai muuttamisesta ja päätös turvaamismääräyksen täytäntöönpanon rajoittamisesta tai lopettamisesta on välittömästi täytäntöönpanokelpoinen seuraavien edellytysten täyttyessä:

Jos oikeussuojakeinoa on haettu alkuperäjäsenvaltiossa, tuomioistuimen on 29 artiklan mukaisesti toimitettava oikeussuojakeinoa koskeva päätös viipymättä täytäntöönpanojäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle käyttäen 52 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoo-antavaa menettelyä noudattaen hyväksytyllä täytäntöönpanosäädöksellä vahvistettua lomaketta. Tämän viranomaisen on varmistettava heti päätöksen saatuaan, että oikeussuojakeinoa koskeva päätös pannaan täytäntöön.

Jos oikeussuojakeinoa koskeva päätös liittyy alkuperäjäsenvaltiossa sijaitsevaan pankkitiliin, sen täytäntöönpanossa kyseisen pankkitilin osalta on noudatettava kyseisen jäsenvaltion lainsäädäntöä.

Jos oikeussuojakeinoa on haettu täytäntöönpanojäsenvaltiossa, oikeussuojakeinoa koskevan päätöksen täytäntöönpanossa on noudatettava täytäntöönpanojäsenvaltion lainsäädäntöä.

37 artikla

Muutoksenhakuoikeus

Kummallakin osapuolella on oikeus hakea muutosta 33, 34 tai 35 artiklan nojalla tehtyyn päätökseen. Muutoksenhaku on toimitettava käyttäen 52 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen hyväksytyllä täytäntöönpanosäädöksellä vahvistettua muutoksenhakulomaketta.

38 artikla

Oikeus antaa vakuus turvaamisen sijasta

1. Velallisen hakemuksesta
 - a) turvaamismääräyksen antanut tuomioistuin voi määrätä turvatut varat vapauttavaksi, jos velallinen antaa kyseiselle tuomioistuimelle määräyksen määrää vastaavan vakuuden tai vaihtoehtoisen vakuuden, joka on sen jäsenvaltion, jossa tuomioistuin sijaitsee, lainsäädännön nojalla hyväksyttävässä muodossa ja arvoltaan vähintään vastaava.
 - b) täytäntöönpanojäsenvaltion toimivaltainen tuomioistuin, tai jos kansallisessa lainsäädännössä niin säädetään, toimivaltainen täytäntöönpanoviranomainen voi lopettaa turvaamismääräyksen täytäntöönpanon täytäntöönpanojäsenvaltiossa, jos velallinen antaa kyseiselle tuomioistuimelle tai viranomaiselle kyseisessä jäsenvaltiossa turvattua määrää vastaavan vakuuden tai vaihtoehtoisen vakuuden, joka on sen jäsenvaltion, jossa tuomioistuin sijaitsee, lainsäädännön nojalla hyväksyttävässä muodossa ja arvoltaan vähintään vastaava.
2. Edellä 23 ja 24 artiklaa sovelletaan tarvittaessa turvattujen varojen vapauttamiseen. Vakuuden antamisesta turvaamisen sijasta ilmoitetaan velkojalle kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

39 artikla

Kolmansien oikeudet

1. Kolmansien oikeuteen riitauttaa turvaamismääräys sovelletaan alkuperäjäsenvaltion lainsäädäntöä.
2. Kolmansien oikeuteen riitauttaa turvaamismääräyksen täytäntöönpano sovelletaan täytäntöönpanojäsenvaltion lainsäädäntöä.
3. Sanotun rajoittamatta muita toimivaltaa koskevia unionin tai kansallisessa oikeudessa vahvistettuja sääntöjä, kolmannen osapuolen nostaman kanteen osalta
 - a) toimivalta riitauttaa turvaamismääräys kuuluu alkuperäjäsenvaltion tuomioistuimille, ja
 - b) toimivalta riitauttaa turvaamismääräyksen täytäntöönpano täytäntöönpanojäsenvaltiossa kuuluu täytäntöönpanojäsenvaltion tuomioistuimille tai, jos kansallisessa lainsäädännössä niin säädetään, toimivaltaiselle täytäntöönpanoviranomaiselle.

5 LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

40 artikla

Laillistaminen tai vastaava muodollisuus

Tämän asetuksen yhteydessä ei saa vaatia laillistamista eikä muuta vastaavaa muodollisuutta.

41 artikla

Oikeudellinen edustaminen

Asianajajan tai muun oikeusalan ammattilaisen käyttäminen ei ole pakollista menettelyssä turvaamismääräyksen saamiseksi. Asianajajan tai muun oikeusalan ammattilaisen käyttäminen ei ole pakollista 4 luvun nojalla toteutettavissa menettelyissä, ellei sen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan, jonka tuomioistuimelle tai viranomaiselle oikeussuojakeinoa koskeva hakemus on tehty, tällainen edustaja ole pakollinen asianosaisten kansalaisuudesta tai kotipaikasta riippumatta.

42 artikla

Oikeudenkäyntimaksut

Menettelyssä, joka koskee turvaamismääräyksen hakemista tai oikeussuojakeinon käyttämistä turvaamismääräystä vastaan, ei saa periä suurempia oikeudenkäyntimaksuja kuin vastaavan kansallisen määräyksen hakemisesta tai oikeussuojakeinon käyttämisestä tällaista kansallista määräästä vastaan.

43 artikla

Pankeille aiheutuvat kustannukset

1. Pankilla on oikeus vaatia velkojalta tai velalliselta turvaamismääräyksen toteuttamisesta aiheutuvien kustannusten maksamista tai korvaamista vain, jos pankilla on täytäntöönpanojäsenvaltion lainsäädännön nojalla oikeus tällaiseen maksuun tai korvaukseen vastaavien kansallisten määräysten osalta.

2. Pankin 1 kohdassa tarkoitettujen kustannusten kattamiseksi perimät maksut on määritettävä ottaen huomioon turvaamismääräyksen toteuttamisen monimutkaisuus, eivätkä ne saa olla suurempia kuin vastaavien kansallisten määräysten toteuttamisesta perittävät maksut.

3. Pankin 14 artiklan mukaisten tilitietojen toimittamisesta aiheutuvien kustannusten kattamiseksi perimät maksut eivät saa olla suuremmat kuin tosiasiallisesti aiheutuneet kustannukset eivätkä tapauksen mukaan suuremmat kuin tilitietojen toimittamisesta vastaavien kansallisten määräysten yhteydessä perittävät.

44 artikla

Viranomaisten perimät maksut

Maksut, joita täytäntöönpanojäsenvaltion jokin turvaamismääräyksen täytäntöönpanon käsittelyyn tai 14 artiklan mukaisten tilitietojen toimittamiseen osallistuva viranomainen tai muu elin perii, määritetään sellaisen kunkin jäsenvaltion ennalta vahvistaman maksuasteikon tai muun säännösten perusteella, jossa sovellettavat maksut esitetään avoimesti. Tätä asteikkoa tai vastaavaa säännöstä vahvistaessaan jäsenvaltio voi ottaa huomioon määräyksen määrän ja sen käsittelyn monimutkaisuuden. Tapauksen mukaan maksut eivät saa olla suurempia kuin vastaavien kansallisten määräysten yhteydessä perittävät maksut.

45 artikla

Määräajat

Jos tuomioistuin tai asianomainen viranomainen eivät poikkeuksellisessa tilanteessa voi noudattaa 14 artiklan 7 kohdassa, 18 artiklassa, 23 artiklan 2 kohdassa, 25 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa, 28 artiklan 2, 3 ja 6 kohdassa, 33 artiklan 3 kohdassa ja 36 artiklan 4 ja 5 kohdassa vahvistettuja määräaikoja, tuomioistuimen tai viranomaisen on toteutettava kyseisissä säännöksissä edellytetyt toimet mahdollisimman pian.

46 artikla

Suhde kansalliseen prosessioikeuteen

1. Kaikkiin menettelyllisiin kysymyksiin, joista ei erikseen säädetä tässä asetuksessa, sovelletaan sen jäsenvaltion lainsäädäntöä, jossa menettely tapahtuu.
2. Vaikutuksiin, joita maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamisella on yksittäisiin täytäntöönpanotoimiin, kuten turvaamismääräyksen täytäntöönpanoon, sovelletaan sen jäsenvaltion lainsäädäntöä, jossa maksukyvyttömyysmenettely on aloitettu.

47 artikla

Tietosuoja

1. Tämän asetuksen nojalla saatujen, käsiteltyjen tai toimitettujen henkilötietojen on oltava asianmukaisia, olennaisia eikä liiallisia siihen tarkoitukseen, jota varten ne on saatu, käsitelty tai toimitettu, eikä niitä saa käyttää muihin tarkoituksiin.
2. Toimivaltainen viranomainen, tiedonhankintaviranomainen ja muu turvaamismääräyksen täytäntöönpanosta vastaava elin ei saa säilyttää 1 kohdassa tarkoitettuja tietoja pidempään kuin on tarpeen niihin tarkoituksiin, joita varten tiedot on saatu, niitä on käsitelty tai ne on toimitettu, eikä missään tapauksessa pidempään kuin kuusi kuukautta menettelyjen päättymisen jälkeen, ja niiden on tänä aikana varmistettava näiden henkilötietojen asianmukainen suoja. Tätä kohtaa ei sovelleta tietoihin, joita tuomioistuimet käsittelevät ja taltioivat oikeudellisia tehtäviä suorittaessaan.

48 artikla

Suhde muihin säädöksiin

Tämä asetus ei vaikuta

- a) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1393/2007 ⁽¹⁾ soveltamiseen tämän asetuksen 10 artiklan 2 kohdassa, 14 artiklan 3 ja 6 kohdassa, 17 artiklan 5 kohdassa, 23 artiklan 3 ja 6 kohdassa, 25 artiklan 2 ja 3 kohdassa, 28 artiklan 1, 3, 5 ja 6 kohdassa, 29 artiklassa, 33 artiklan 3 kohdassa, 36 artiklan 2 ja 4 kohdassa ja 49 artiklan 1 kohdassa säädettyä lukuun ottamatta;
- b) asetuksen (EU) N:o 1215/2012 soveltamiseen;
- c) asetuksen (EY) N:o 1346/2000 soveltamiseen;
- d) direktiivin 95/46/EY soveltamiseen tämän asetuksen 14 artiklan 8 kohdassa ja 47 artiklassa säädettyä lukuun ottamatta;
- e) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1206/2001 ⁽²⁾ soveltamiseen;
- f) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 864/2007 soveltamiseen tämän asetuksen 13 artiklan 4 kohdassa säädettyä lukuun ottamatta.

49 artikla

Kielet

1. Kaikkiin 28 artiklan 5 kohdan a ja b alakohdassa lueteltuihin velalliselle tiedoksi annettaviin asiakirjoihin, jotka eivät ole sen jäsenvaltion virallisella kielellä, jossa velallisen kotipaikka on, tai jos kyseisessä jäsenvaltiossa on useampia virallisia kieliä, sen paikkakunnan virallisella kielellä tai jollakin sen paikkakunnan virallisista kielistä, jossa velallisen kotipaikka on, tai jollakin muulla kielellä, jota hän ymmärtää, on liitettävä käännös tai translitteraatio jollakin kyseisistä kielistä. Edellä 28 artiklan 5 kohdan c alakohdassa lueteltuja asiakirjoja ei tarvitse kääntää, jollei tuomioistuin poikkeuksellisesti päättä, että tietyt asiakirjat on käännettävä tai translitteroitava, jotta velallinen voi vedota oikeuksiinsa.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1393/2007, annettu 13 päivänä marraskuuta 2007, oikeudenkäynti- ja muiden asiakirjojen tiedoksiannosta jäsenvaltioissa siviili- tai kauppaoikeudellisissa asioissa (asiakirjojen tiedoksianto) ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1348/2000 kumoamisesta (EUVL L 324, 10.12.2007, s. 79).

⁽²⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1206/2001, annettu 28 päivänä toukokuuta 2001, jäsenvaltioiden tuomioistuinten välisestä yhteistyöstä siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa tapahtuvassa todisteiden vastaanottamisessa (EYVL L 174, 27.6.2001, s. 1).

2. Tuomioistuimelle tai toimivaltaiselle viranomaiselle tämän asetuksen mukaisesti osoitettavat asiakirjat voivat myös olla muulla unionin toimielinten virallisella kielellä, jos asianomainen jäsenvaltio on ilmoittanut voivansa hyväksyä tällaisen kielen.

3. Tämän asetuksen mukaisesti laaditun käännöksen on oltava sellaisen henkilön laatima, jolla on kelpoisuus laatia käännöksiä jossakin jäsenvaltiossa.

50 artikla

Tiedot, jotka jäsenvaltioiden on toimitettava

1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viimeistään 18 päivänä heinäkuuta 2016:
 - a) tuomioistuimet, jotka on nimetty toimivaltaisiksi antamaan turvaamismääräys (6 artiklan 4 kohta);
 - b) viranomainen, joka on nimetty toimivaltaiseksi hankkimaan tilitietoja (14 artikla);
 - c) niiden kansallisen lainsäädännön mukaisesti käytettävissä olevat keinot tilitietojen hankkimiseksi (14 artiklan 5 kohta);
 - d) tuomioistuin, jolle valitus osoitetaan (21 artikla);
 - e) viranomainen tai viranomaiset, joka tai jotka on nimetty toimivaltaiseksi vastaanottamaan, toimittamaan ja antamaan tiedoksi turvaamismääräys ja muut tämän asetuksen mukaiset asiakirjat (4 artiklan 14 kohta);
 - f) viranomainen, jolla on toimivalta panna täytäntöön turvaamismääräys 3 luvun mukaisesti;
 - g) se, missä määrin yhteis- ja hallintatilit voidaan turvata niiden kansallisen lainsäädännön nojalla (30 artikla);
 - h) säännöt, joita sovelletaan ulosotosta kansallisen lainsäädännön nojalla vapautettaviin määriin (31 artikla);
 - i) se, onko pankeilla niiden kansallisen lainsäädännön mukaan oikeus periä maksuja vastaavien kansallisten määräysten toteuttamisesta tai tilitietojen toimittamisesta, ja jos on, kumpi osapuoli on vastuussa näiden maksujen maksamisesta alustavasti ja lopullisesti (43 artikla);
 - j) maksuasteikko tai muu säännöstö, jossa vahvistetaan turvaamismääräyksen käsittelyyn tai täytäntöönpanoon osallistuvien viranomaisten tai muiden elinten perimät maksut (44 artikla);
 - k) se, onko vastaavilla kansallisilla määräyksillä kansallisen lainsäädännön mukainen etusija-asema (32 artikla);
 - l) tuomioistuin tai tapauksen mukaan täytäntöönpanoviranomainen, jolla on toimivalta myöntää oikeussuojakeino (33 artiklan 1 kohta, 34 artiklan 1 tai 2 kohta);
 - m) tuomioistuin, jolle muutoksenhaku osoitetaan, muutoksenhauille kansallisen lainsäädännön mukaan mahdollisesti asetettu määräaika ja se, mistä määräaika alkaa (37 artikla);

- n) ilmoitus oikeudenkäyntimaksuista (42 artikla); ja
- o) asiakirjojen käännöksissä hyväksytyt kielet (49 artiklan 2 kohta).

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kaikista myöhemmistä muutoksista näihin tietoihin.

2. Komissio saattaa tiedot yleisön saataville tarkoituksenmukaisella tavalla, erityisesti siviili- ja kauppaoikeuden alan Euroopan oikeudellisen verkoston kautta.

51 artikla

Lomakkeiden laatiminen ja niiden myöhempi muuttaminen

Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädökset 8 artiklan 1 kohdassa, 10 artiklan 2 kohdassa, 19 artiklan 1 kohdassa, 25 artiklan 1 kohdassa, 27 artiklan 2 kohdassa, 29 artiklan 2 kohdassa, 36 artiklan 1 kohdassa, 36 artiklan 5 kohdan toisessa alakohdassa sekä 37 artiklassa tarkoitettujen lomakkeiden laatimisesta ja myöhemmästä muuttamisesta. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 52 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoo-antavaa menettelyä noudattaen.

52 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.
2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 4 artiklaa.

53 artikla

Seuranta ja tarkistaminen

1. Komissio antaa 18 päivään tammikuuta 2022 mennessä Euroopan parlamentille, neuvostolle sekä Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle kertomuksen tämän asetuksen soveltamisesta, mukaan lukien arvioinnin siitä,

- a) olisiko rahoitusvälineet sisällytettävä tämän asetuksen soveltamisalaan,
- b) voisiko turvaamismääräys koskea velallisen tilille kyseisen määräyksen toteuttamisen jälkeen hyvitetäviä määriä.

Kertomukseen liitetään tarvittaessa ehdotus tämän asetuksen muuttamiseksi ja arvio uusien säännösten vaikutuksesta.

2. Edellä olevan 1 kohdan soveltamiseksi jäsenvaltioiden on pyynnöstä kerättävä ja saatettava komission saataville tiedot seuraavista seikoista:

- a) turvaamismääräystä koskevien hakemusten lukumäärä ja niiden tapausten lukumäärä, joissa turvaamismääräys on annettu;
- b) tämän asetuksen 33 ja 34 artiklan nojalla esitettyjen oikeussuojakeinoa koskevien hakemusten lukumäärä ja mahdollisuuksien mukaan niiden tapausten lukumäärä, joissa oikeussuojakeino on myönnetty; ja
- c) tämän asetuksen 37 artiklan nojalla toimitettujen muutoksenhakujen lukumäärä ja mahdollisuuksien mukaan niiden tapausten lukumäärä, joissa muutoksenhaku on hyväksytty.

6 LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

54 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 18 päivästä tammikuuta 2017, lukuun ottamatta 50 artiklaa, jota sovelletaan 18 päivästä heinäkuuta 2016.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan jäsenvaltioissa perussopimusten mukaisesti.

Tehty Brysselissä 15 päivänä toukokuuta 2014.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

D. KOURKOULAS
